

Časopis České obce sokolské

SOKOL

Listopad
2018

Posletové setkání v Tyršově domě

Ocenění práce pro zajištění XVI. všesokolského sletu

Memoriál Jana Gajdoše

Jeden z největších gymnastických závodů děvčat a chlapců z celé Evropy

Památný den sokolstva v parlamentu

Významné osobnosti podporují jeho vyhlášení významným dnem ČR

Z obsahu

Zpravodajství

- 3 Slovo úvodem
- 4 Podzimní sraz župních náčelníků a náčelnic
- 4 Sraz župních zdravotníků
- 5–6 Z oslav 100 let republiky
- 7–8 Osobnosti podporují prohlášení Památného dne sokolstva významným dnem ČR
- 9 150 let Sokola Rokycany
- 10 Sokolové v Duchcově vzpomínali
- 11 Sto let sokolské jednoty v Lázních Toušeni
- 12 Oslavy 150. výročí roudnického Sokola
- 12 Beseda v sokolovně Na Proseku
- 13 Nová kolekce SAM 73 & ČOS

Všesokolský slet

- 14 Křest Sletového památníku
- 14 Posletové setkání v Tyršově domě
- 15 Sletové reminiscence 2

Výkonnostní a vrcholový sport

- 16–17 Chceme zaujmout a nadchnout pro basketbal
- 18–19 Memoriál Jana Gajdoše
- 20 Rokenrolová Velká cena Sokola 2018
- 21–22 Shotokan Cup již posedmnácté
- 23 Roztančená zbraslavská sokolovna
- 23 Ostravankám zacinkaly medaile
- 24 Vicemistryně světa z Poděbrad
- 25 Nejmladší volejbalisté válí v Supermini Tour
- 26 Ruksakový šplh v Kuklenách
- 27 Adria mezinárodní seminář 2018
- 27 Úspěch zlínských vzpěračů

Vzdělávání, kultura, společnost

- 28 Řád Bílého Iva Janu Gajdošovi
- 29 Sokol a 100. výročí Hradní stráže
- 30 Divadelní akademie v Českém Brodě
- 31 Počátky nymburského Sokola
- 32 Odešla královna fair play Věra Růžicková
- 32 Sokolské řady opustila sestra Radka Daňková
- 33 Rozloučení
- 34–35 Kalendář akcí Ústřední školy

Editorial

Začíná nám advent. Tedy období klidu a rozjímání a očekávání vánočních svátků. Kromě adventních nedělí se v tomto období také slaví tři svatí – Barbora, Mikuláš a Lucie. V předvečer těchto svatých vždy chodily průvody v různých maskách a slavily. Do dnešní doby se dochovala především tradice na svatého Mikuláše, kdy v předvečer chodí městem průvody čertů a andělů

se svatým Mikulášem. Adventní čas se promítá i do činnosti Sokola. Ne, že by se v tělocvičnách již necvičilo, ale vše již začíná mít svátečnější ráz. Sokolovny se „oblečou“ do vánočního hávu, mnohé z nich navštíví i již zmiňovaný Mikuláš – ať již třeba přijde za nejmenšími dětmi do jejich cvičebních hodin, nebo děti potěší (a čerti vystraší) přímo na mikulášské besídce. Advent v Sokole je ale také o setkávání a hodnocení. A letošní rok toho k hodnocení nabízí hodně, stejně jako mnoho témat k vyprávění či vzpomínání na různých předvánočních srazech. Letos na nich bude zřejmě převažovat především XVI. všesokolský slet, neboť jeho neopakovatelná atmosféra je stále v nás.

Ale ani blížíci se svátky a pomalu nastupující sváteční atmosféra nemohou činnost v Sokole zastavit. A tak listopad byl přímo nabitý událostmi. O mnohých z nich si můžete přečíst i v tomto vydání časopisu Sokol. Řada jednot slavila svá jubilea, která většinou spojila i se stoletým výročí republiky – jako například v Rokycanech, v Lázních Toušeni, v Roudnici nad Labem, v Duchcově... V říjnu a listopadu se konaly významné sportovní soutěže, jako například Memoriál Jana Gajdoše, Shotokan Cup či Sokol Cup v akrobatickém rokenrolu.

Na prvním místě je ale třeba zmínit jednu událost, či lépe řečeno proces, který může v prosinci zdárně završit dlouholeté úsilí (a také práci) České obce sokolské. Tím je vyhlášení 8. října, Památného dne sokolstva, významným dnem České republiky. Podporu tomu, aby se tak stalo, veřejně vyjádřila řada významných osobností, stejně jako řada politiků z parlamentních stran při jednáních se starostkou ČOS sestrou Moučkovou. Informace o této podpoře si můžete přečíst v tomto vydání časopisu Sokol či na webu České obce sokolské. Pozitivní je, že projednávání návrhu příslušného zákona bylo zařazeno na program prosincové schůze Poslanecké sněmovny PČR. Schválením této legislativní normy tak poslanci jednoznačně dají najevo, že česká společnost si váží všech, kteří v minulosti položili své životy za svobodu a samostatnost naší země, a že jejich oběti nebudou zapomenuty.

Zdeněk Kubín

● **Časopis SOKOL**, 75. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537 Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce:** Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail:** zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz ● **Redakce:** Zdeněk Kubín ● **Grafika:** Linda Hušková ● **Zlom:** Ilona Tesárková ● **Redakční rada:** Jakub Otáhal, Vítězslav Perun, Jaromír Kučera, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Zdeněk Kubín, Anna Jurčíčková, Dominika Dušková ● **Obálka:** Z Memoriálu Jana Gajdoše v Brně, foto Petr Voldan ● **Registrace:** MK ČR E 17339, ISSN 2336-8187 ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.** Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Sestry a bratři,

XVI. všesokolský slet je již minulostí a přichází hodnocení a bilancování na všech úrovních. Pro mne osobně je to již popáté, kdy prožívám tento okamžik, a musím přiznat, že je to poprvé, kdy se setkávám s tak vřelými a pozitivními reakcemi, které letošní projekt zanechal jak u členů naší organizace, tak u nesokolské veřejnosti. Nepochybně je to tím, že výročí 100 let od vzniku samostatného československého státu nás vzájemně natolik propojilo a alespoň na chvíli nám umožnilo povznést se nad problémy všedních dní. Podařilo se na všech úrovních veřejného života dosáhnout viditelného uznání a podpory, která nepochybně vycházela z úlohy Sokola při vzniku samostatného Československa, ale – a to je podstatné také – ze současné činnosti naší organizace. Trend otevírání se veřejnosti formou řady vlastních projektů, které nás provázely celé šestileté období, a na kterých se podílela významná část členské základny v kombinaci s velmi intenzivní činností starostky ČOS v řadě institucí, kde ČOS zastupovala, nás postupně dostával po velmi dlouhém období zpět do hry.

Samozřejmě je nutné pracovat také s kritickými ohlasy, které za každou lidskou činnost jsou. Bohužel, v našem případě se nejedná o nová zjištění, ale spíše o konstatování dlouhodobých problémů, které nás provázejí téměř třicet let. Kdy absence systémových a koncepčních řešení je nahrazována sebeobětováním jednotlivců. Mám pocit, že každým sletem pomyslnou hranici únosnosti stále posouváme dále. Velmi vážně hrozí, že nebude stačit říci „jednotlivec nic, celek vše“, protože každý celek je složen z jednotlivců, kteří musí mít motivaci a víru, že jsou to právě oni, kteří jsou pro zdárný průběh akce zásadní, a jejich osobní nasazení není samozřejmostí.

Z tohoto pohledu jsou pro naši budoucnost velmi zásadní následující dva roky, kdy je nutné se zaměřit dovnitř organizace a provést řadu reforem a systémových změn.

Samozřejmě by bylo velkou chybou nevyužít energie, kterou Sokol sletem získal jak směrem k vlastní členské základně, tak k veřejnosti, která zákonitě může očekávat, s čím přijdeme.

Odbor všestrannosti má před sebou

nelehký úkol, a to dále pokračovat v upevňování pozice v oblasti sportu pro všechny. A to jak navenek, tak především dovnitř organizace. V současné době připravuje rozšíření již realizovaných projektů (Sokol Spolu v pohybu, Svět nekončí za vrátky, Move Week, Sokol 21) a řadu nových mezisletových projektů vycházejících především z jeho odborných komisí. Postupně dochází k přirozené generační obměně ve vedení cvičitelských sborů, které mají před sebou nelehký úkol udržet party cvičitelů, kteří jsou hlavními realizátory programu ČOS, a připravovat pro ně podněty pro každodenní systematickou činnost, která je pro naši budoucnost stále nejdůležitější.

Je zpracováván plán významných akcí pro další období. Z tohoto důvodu je velmi důležitá součinnost se sokolskými župami a programovými útvary při získávání informací o plánování významných akcí. V současné době víme, že v roce 2019 to bude účast ČOS na světové gymnestrádě, která se uskuteční v Rakouském Dornbirnu, kde nás budou reprezentovat dvě hromadné skladby – Spolu (329 cvičenců ČOS a 132 cvičenek SÚS, celkem 461 cvičenců) a Borci, do které je v současné době přihlášeno 100 cvičenců, což je počet, ve kterém lze vystoupit, ale rozhodně bychom uvítali další cvičence. Dále součástí výpravy ČOS bude sálová skladba Pojďme namalovat svět, do které je přihlášen již maximální počet 63 cvičenců. Velkou poctou a příležitostí je pro Sokol vystoupení sportovního oddílu trampolín

ze Sokola Kampa Praha, který vystoupí v gala večeru a bude reprezentovat celou českou výpravu. Jedná se zatím o nejpočetnější výpravu ČOS v novodobé historii Sokola. V roce 2020 bychom rádi realizovali dnes již tradiční projekt SokolGym, který by koncepčně navazoval na SokolGym 2015. Zároveň v tomto roce připravujeme reprezentaci ČOS na gymnestrádu mládeže, která se uskuteční na Islandu. Rok 2020 bude dále významný pro Sokol oslavou 30 let od znovuobnovení naší činnosti. V neposlední řadě bude v tomto roce vypsán konkurz na náměty hromadných skladeb XVII. všesokolského sletu, čímž oficiálně zahájíme přípravu dalšího všesokolského sletu.

Všechny výše uvedené akce mají dle mého názoru velmi důležitý význam v činnosti naší organizace. Jsou jakýmsi pojivem mezi generacemi, programovými útvary a v neposlední řadě komunikačním kanálem k veřejnosti a celému sportovnímu prostředí. Neměli bychom je vnímat jako další zátěž a odpoutávání od každodenní systematické práce v tělocvičných jednotách, ale jako část mozaiky, která tvoří silnou a moderní organizaci.

Závěrem bych rád připomněl, že každý z nás má v sobě potenciál, který lze využít pro posílení postavení naší organizace. Záleží ale na nás všech, abychom každému dali najevo, že je pro nás důležitý a že máme o jeho práci a pomoc zájem.

Zdar XVII. všesokolskému sletu!

Petr Svoboda, náčelník ČOS

Podzimní sraz župních náčelníků a náčelnic

■ Župní náčelníci a náčelnice hodnotili na svém letošním podzimním srazu, který se konal v sobotu 10. listopadu v Tyršově domě v Praze, činnost Odboru všestrannosti v roce 2018 a projednávali plány a úkoly na rok 2019, a hodnotili XVI. všesokolský slet 2018. Zprávu o činnosti Odboru všestrannosti ČOS a informace o stěžejních akcích a projektech odboru přednesli náčelnice ČOS sestra Lenka Kocmichová a náčelník ČOS bratr Petr Svoboda. Sestra Kocmichová mimo jiné hovořila o celostátním srazu pobytu v přírodě, o srazech župních vedoucích jednotlivých cvičitelských sborů, o turistických akcích, přeborech všestrannosti a přeborech ZZZ a také o účasti na národních oslavách 100. výročí založení samostatného Československa. Na náčelnici navázal bratr Svoboda, který hovořil mimo jiné o projektech otevřených pro veřejnost, jako byly MOVE Week v červnu (sokolské jednoty uspořádaly na 28 akcí, na nichž bylo více než pět tisíc účastníků), či v září Sokol spolu v pohybu (na 77 akcích bylo téměř

12 000 účastníků, do projektu se zapojilo 57 jednot z 29 žup). Petr Svoboda rovněž podrobněji hovořil o projektu „Svět nekončí za vrátky, cvičíme se zvířátky“, jehož 3. ročník se v září rozeběhl a do nějž je přihlášeno téměř 50 000 dětí. Bratr Svoboda rovněž hovořil o zahraničních vztazích, zejména pak o světové gymnestrádě, která se uskuteční příští rok v rakouském Dornbirnu.

Náčelník a náčelnice na srazu rovněž poděkovali župě Jihočeské za uspořádání přeboru ZZZ a župě Prostějovské za uspořádání přeboru všestrannosti mladšího žactva a předali zástupcům těchto žup diplomy. Následně předali pověření k uspořádání těchto přeborů v roce 2019 – župě Plzeňské k přeboru všestrannosti mladšího žactva a župě Ještědské k přeborům ZZZ.

Další blok jednání župních náčelníků a náčelnic byl věnován letošnímu XVI. všesokolskému sletu. Nejprve bratr Zdeněk Lauschmann se vrátil ke Sletové štafetě 2017, kdy stručně zmínil její průběh a diplomy ocenil činovníky, kte-

Bratr Lauschmann předal diplomy oceňující práci pro Sletovou štafetu

ří se o její zdárný průběh a organizaci zasloužili. Poté již náčelník ČOS bratr Svoboda stručně hodnotil přípravu a průběh sletu a zmínil některé získané zkušenosti. V závěru tohoto svého vystoupení poděkoval všem za jejich práci pro slet.

Bratr Jan Nemrava na srazu hovořil ke stavu projektu Sokolské lípy svobody a připomenul, že projekt stále ještě běží a lze se do něj ještě přihlásit.

Na srazu župní náčelnice a náčelníci rovněž projednávali rozpočet OV ČOS, vzdělávání v OV ČOS, problematiku grantů atd.

-zr-

Sraz župních zdravotníků

■ V sobotu 10. listopadu 2018 se uskutečnil v Tyršově domě již 14. sraz župních zdravotníků, kterého se zúčastnilo 29 sokolů. Po zhodnocení zdravotního zajištění úspěšného XVI. všesokolského sletu následovaly odborné přednášky z první pomoci včetně praktické ukázky neodkladné resuscitace s použitím AED (automatizovaného externího defibrilátoru) na modelu.

Účastníci se dále seznámili s rolí fyzioterapeuta ve sportovním klubu, ošetřením sportovních úrazů a ukázkou tepování. Toho využili někteří posluchači a zatejlování odjížděli spokojeně domů. Nechybělo připomenutí Sokolské kapky krve a tradiční společné focení. Celá akce se nesla ve velmi přátelském duchu a všichni se už těší na další setkání 9. listopadu 2019.

-tj-

Společná fotografie účastníků srazu župních zdravotníků

Z oslav 100 let republiky

Po celý letošní rok si připomínáme 100. výročí vzniku Československa, jehož oslavy vyvrcholily ve výroční den této události – 28. října. Největší oslavy se konaly v Praze (informovali jsme o nich v minulém vydání), ale ani jednotlivá města a obce po celé republice nezůstaly pozadu. U mnohých z nich byli rovněž sokolové. U některých byli rovněž dopisovatelé našeho časopisu, kteří nám zaslali zprávy i hezké fotografie.

Mladá Boleslav

Město Mladá Boleslav ve spolupráci s Československou obcí legionářskou, mladoboleslavským Sokolem a za podpory Středočeského kraje uspořádalo v sobotu 27. října 2018 oslavy 100. výročí založení samostatného československého státu.

Sokolové se zúčastnili jak slavnostního zahájení na Staroměstském náměstí, tak ceremoniálu na Komenského náměstí, slavnostního průvodu městem a zejména doprovodného programu v parku Na Výstavišti. Zde své umění předvedl oddíl capoeiry a diváci mohli zhlédnout také dvě sletové skladby,

v nichž naše tělocvičná jednota reprezentovala Mladou Boleslav na XVI. všesokolském sletu v Praze.

Po celé odpoledne byla otevřena budova sokolovny, kam se mohli návštěvníci nejen přijít ohřát v chladném sobotním počasí, ale také mohli zhlédnout výstavu fotografií o historii Sokola, výstavu

Sokolové před budovou Národního muzea v Praze při oslavách 100 let republiky

Mladá Boleslav

Mladá Boleslav

Mladá Boleslav

současné tvorby našeho fotoklubu, nebo využít vzácné příležitosti a prohlédnout si výstaviště ze střechy sokolovny. Pro děti byl připraven program, při němž si mohly zacvičit a získat drobné odměny.

*Jolana Nezbedová,
Sokol Mladá Boleslav*

Strážnice

V pátek podvečer 26. října 2018 se u sochy našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka na náměstí Svobody ve Strážnici sešlo shromáždění zástupců města, občanů, členů T. J. Sokol Strážnice a Československé obce legionářské, aby tak uctili 100. výročí vzniku ČSR. Projev přednesla starostka města R. Smutná a místostarosta W. Bartoš. Program poté pokračoval v místním kulturním domě, kde u neformálního posezení s občany zahrála cimbálová muzika Rozsocháč, svůj projev o tomto významném výročí přednesl L. Lexa a občané zhlédli film Morava 1918. Záznam z oslav ve Strážnici můžete zhlédnout na <http://www.televizetvs.cz/tvs-straznice-ve-straznici-si-pripomneli-vyroci-vzniku-republiky?lng&fbclid=IwAR0rgZZttDdDDVppbxM0dijninfnWfxGLE-hAwIbudlGEW5JNycTTDcTW37w>

*Vojtěch Studénka,
foto – město Strážnice*

Mladá Boleslav

Mladá Boleslav

Strážnice

Strážnice

ondrášovka

**GENERÁLNÍ PARTNER
ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ
A XVI. VŠESOKOLSKÉHO SLETU**

WWW.ONDRASOVKA.CZ

Osobnosti podporují prohlášení Památného dne sokolstva významným dnem ČR

Řada politiků i osobností z kulturní i akademické oblasti už vyjádřila podporu návrhu zákona na prohlášení Památného dne sokolstva významným dnem ČR. Legislativní úpravu, která by 8. říjen do kalendáře významných dnů zařadila, budou poslanci posuzovat zřejmě již na prosincové schůzi Poslanecké sněmovny PČR.

Česká obec sokolská i její členové a další subjekty sokolského hnutí, například zastupitel Jihomoravského kraje Michal Doležel a vedení sokolských žup v Jihomoravském kraji, se dlouhodobě snaží ocenění Památného dne sokolstva prosadit. Díky společnému úsilí se podařilo dát impuls k návrhu příslušné legislativní změny zákona č. 245/200 Sb., O státních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, který nakonec předložila skupina poslanců v čele s Václavem Klausem ml.

Pro zařazení Památného dne sokolstva mezi významné dny ČR se vyslovila

i řada osobností kulturního a společenského života. Svou podporu deklarovali například rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima, ředitel společnosti Post Bellum Mikuláš Kroupa, ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů Zdeněk Hazdra, hejtman Pardubického kraje Martin Netolický, hejtman Zlínského kraje Jiří Čunek, senátor Jiří Drahoš nebo spisovatel a scénárista Jiří Stránský, jehož tatínek patřil k těm sokolům, kteří byli 8. října 1941 v rámci Akce Sokol zatčeni. Za své si legislativní změny vzalo také sportovní prostředí – podporuje ji jak předseda Českého olympijského výboru Jiří Kejval, tak i předseda České unie sportu Miroslav Jansta.

„Jsem přesvědčen o tom, že 8. říjen je významné datum novodobých českých dějin, významný nejen pro tenhle spolek. Pro spolek, který během své 150leté existence významnou měrou zasáhl do dějin českého národa.“

*Petr Chvojka,
předseda poslaneckého klubu ČSSD*

„Univerzita Karlova tento návrh plně podporuje. Organizace Sokol má v národních dějinách nepřehlédnutelný význam a je nutné připomínat si památku jejich popravených a vězněných členů.“

*Prof. MUDr. Tomáš Zima, DrSc,
rektor Univerzity Karlovy*

„To, že se sokolové a čeští sportovci vůbec zasadili o vznik českého státu, nebylo dostatečně akcentováno a zařazení Památného dne sokolstva mezi významné dny ČR by bylo jednou z cest, jak tuto aktivitu více připomínat.“

*Jiří Kejval, předseda
Českého olympijského výboru*

„Věřím, že návrh zákona zařazujícího Památný den sokolstva 8. října mezi významné dny ČR bude přijat, a že tento akt bude vnímán jako pocta celému českému sportu.“

*Miroslav Jansta,
předseda České unie sportu*

„Sokol po generace patřil mezi nejvýznamnější nositele hodnot, na kterých bylo vystavěno demokratické Československo. Likvidace jeho vedení a následné rozpuštění organizace bylo tedy útokem na samou ideu svobodného státu, ke které se dodnes hlásíme.“

*Mikuláš Kroupa,
ředitel Post Bellum*

„Sokol se významně zapsal do dějin českého národa. Proto vyjadřuji svou podporu návrhu zákona, který by jeho zásluhy v boji za svobodu a demokracii symbolicky ocenil.“

*Zdeněk Hazdra, ředitel
Ústavu pro studium totalitních režimů*

Jan Chvojka

9. listopad v 10:02

Podporuji návrh, aby se 8. říjen stal Památným dnem sokolstva. I o tom jsem včera mluvil se starostkou Sokol - Česká obec sokolská Hanou Moučkovou.

Proč 8. října? V ten den roku 1941 totiž nacisté při rozsáhlé noční razii pozatýkali 1500 sokolských činovníků. Uvěznili je v Terezíně a odtud většinu deportovali do Osvětimi. Následovalo rozpuštění celé tělovýchovné organizace. Příkaz podepsal zastupující říšský protektor Reinhard Heydrich jen 10 dnů po nástupu do své funkce...

Stejně jako předkladatelé návrhu zákona jsem přesvědčen o tom, že 8. říjen je významné datum novodobých českých dějin, významný nejen pro tenhle spolek. Pro spolek, který během své 150leté existence významnou měrou zasáhl do dějin českého národa.

„Jsem nesmírně rád, že jednání o Památném dni sokolstva se právě letos dostává na půdu Poslanecké sněmovny, a to za podpory celé řady osobností a institucí našeho společenského a kulturního života. Jde o završení dlouholetého úsilí, jehož cílem je uctít důstojným způsobem památku někdejších sokolských členů a vyjádřit význam Sokola v boji proti totalitě,“ říká zastupitel Jihomoravského kraje a místostarosta Sokola Brno I bratr Michal Doležel.

„Nejdůležitější nyní je získat dostatečnou podporu v Poslanecké sněmovně. Pozitivně se vyslovily už poslanci z celého politického spektra. Podporu jsme získali například od

předsedy Sněmovny pana Vondráčka, předsedů několika poslaneckých klubů i od jednotlivých poslanců. Dohromady je to už několik desítek příslibů,” uvedla starostka České obce sokolské Hana Moučková.

Pro Památný den sokolstva bylo symbolicky vybráno datum 8. října, datum nacistické likvidace Sokola v roce 1941. Gestapo jen v tento jeden den zatklo 1500 vedoucích představitelů hnutí, více než 90 % z nich zahynulo. Česká obec sokolská si tak připomíná památku svých členů, kteří byli postiženi při „Akcí Sokol”, současně ale i oběti všech sokolů, kteří se zasloužili o samostatný český stát a bojovali za jeho humanistický a demokratický charakter.

Rozhodnutí teď mají ve svých rukou poslanci. Ti nejprve rozhodnou, kdy bude

návrh zařazen na pořad jednání parlamentu. Až se tak stane, o osudu novely rozhodnou hlasováním – bude potřeba většiny hlasů přítomných poslanců.

„Kdo chce pomoci, může – jménem svým, jménem jednoty či jménem župy – oslovit poslankyně a poslance ve svém regionu s žádostí, aby tento návrh podpořili. Čím více zájmu o toto téma členové Poslanecké sněmovny znamenají, čím více informací o Sokole a jeho historii získají, tím větší šance bude schválení návrhu mít,” uvedla s odkazem na zkušenosti z jednání v Parlamentu starostka Hana Moučková. Prosincová schůze Poslanecké sněmovny by měla začít 4. prosince a o tom, zda se bude jednat i o Památném dnu, se rozhodne hned na jejím začátku.

-red-

Informace o tom, jakou formou oslovit svého zastupitele ve Sněmovně, je možné získat i u vedení sokolských žup. Poštu pro poslankyně a poslance je nejlépe směřovat do jejich pražských kanceláří, tedy na adresu:

(Jméno poslance)
Parlament České republiky
Poslanecká sněmovna
Sněmovní 176/4
118 26 Praha 1 – Malá Strana

Dopisy uvedených osobností naleznete na www.sokol.eu

150 let Sokola Rokycany

Ke 150. výročí založení Sokola v Rokycanech a ke 100 letům vzniku naší samostatné republiky uspořádala T. J. Sokol Rokycany výstavu, která se konala od 10. října do 5. listopadu v prostorách radnice města Rokycan, a tělocvičnou akademii v rokycanské basketbalové hale.

Ve zcela zaplněné basketbalové hale byli účastníci svědky slavnostního zahájení starostkou T. J. Sokol Rokycany Míšou Sedláčkovou. Ta krátce připomněla historii jednoty i některé členy, kteří se zasloužili o znovuzrození Sokola v r. 1990. Po slavnostním dekorování historického praporu pamětní stuhou ČOS předala slovo manželům Mazancovým, aby celou akademii provázeli slovem. Program zahájili muži ze župy Rokycanova a župy Plzeňské skladbou Borci

a po nich už se střídaly všechny složky cvičící v jednotě. Rodiče a děti ukázali cvičení na lavičkách a předškoláci ve skladbě Noty připomněli úspěšnou sletovou skladbu cvičení se žlutou gumou, za kterou sklídili velký potlesk. Velmi pěknou ukázkou ze své cvičební hodiny předvedlo 20 žáků z oddílu všestrannosti a 45 žáků ve věku 6–14 let se ukázalo v krátké pohybové skladbě, kterou dívky doplnily akrobatickým cvičením na žíněnkách. Oddíl gymnastiky zastupovaly dvě skladby mladších a starších gymnastek a hoši předvedli skoky na malé trampolíně. Cvičitelky si nostalgicky zavzpomínaly na slet z roku 2000 a zacvičily část skladby Obrazy

s gumovými pásy. Jako hosté vystoupily ženy Sokola Dobřív a Přeštice se sletovou skladbou Cesta. Závěr patřil mládeži a sletové skladbě Cirkus. Tato skladba patřila k nejpočetnější a nejhezčí skladbě pro žactvo na letošním sletu v Praze, a tak, když při jejím zakončení nastoupili na plochu všichni účastníci akademie a za zvuku písně „Jsme parta správná, správná...“ roztančili, roztleskali a zvedli ze sedadel všechny přítomné diváky, mohli pořadatelé – cvičitelé a cvičitelky Sokola Rokycany – tuto akci zakončit s pocitem, že Sokol v Rokycanech je stále aktivní a má i budoucnost.

-zr-

Sokolové v Duchcově vzpomínali

Sokol Rudohorský v Duchcově byl založen před 135 lety v dnes již neexistující restauraci Austria, a to 24. června 1883. Byl první sokolskou jednotou v českých pohraničních oblastech, které převážně obývalo německé obyvatelstvo (tzv. „uzavřené území“). V dnešním Ústeckém kraji je třetí nejstarší tělocvičnou jednotou Sokol, starší jsou jen „vnitrozemské“ jednoty v Lounech a Roudnici nad Labem. Ustavující valné hromady se před 135 lety účastnilo 28 zakládajících členů a prvním starostou byl zvolen br. Bohdan Chmelík. Toto výročí si duchcovská jednota připomenula několika akcemi.

K tomuto výročí se, i v rámci oslav 100. výročí vzniku republiky, uskutečnila výstava „Spějme dál...“ Probíhala ve dnech 27. 9.–24. 10. 2018 v Poppelově výstavní síni Městského muzea v Duchcově. Při vernisáži vystoupily nejmladší sokolské mažoretky, přítomné přivítala starostka Sokola sestra A. Bartlová, vzdělavatel bratr O. Koukal krátce připomenul bohatou historii sokolské jednoty a se zdravicí vystoupil i starosta města Duchcova Zbyněk Šimbera. Vystavené exponáty připomínaly nejen historii Sokola, ale i současné úspěchy našich oddílů a odborů.

Také druhá akce se konala v rámci městských oslav 100. výročí vzniku republiky – 27. října se v kině Lípa v Duchcově uskutečnil večer Sokola pod názvem Vždy věrni republice. Jevišti kina vévodil osvětlený historický spolkový prapor Sokola z roku 1887 a státní vlajky. O úvod se postaraly starší sokolské mažoretky a po nich vystoupily ženy se sletovou skladbou Cesta, pod vedením náčelnice sestry H. Hanzlíkové.

Hlavním „tahákem“ večera však byla projekce unikátního dokumentu „Župní slet v Duchcově 1948“ (premiéra nové digitalizované verze, kterou průběžně komentoval župní starosta a vzdělavatel br. O. Koukal). Župní slet v Duchcově probíhal už v dusné pounorové atmosféře ve dnech 6. června (den žactva a dorostu) a 13. června 1948 (den členstva) a byl již poznamenán dobou – vystoupení cvičenců ROH Stalinových závodů v Litvínově (reakce jednoho z hesel „Slet patří sokolům a ne žádným odborům“) nebo už tehdy zlikvidovaného DTJ v rámci snah o sjednocení a ovládnutí tělovýchovy... Film byl už krátce po svém vzniku v hledáčku StB, proto byl bývalým starostou duchcov-

ského Sokola br. Josefem Navrátilem ukryt v zazděné skrýši pod vanou a ani při domovní prohlídce StB nebyl našťěstí objeven.

Br. J. Navrátil byl následně obviněn a odsouzen k 7 letům vězení za údajnou špionáž. V roce 1968 se hned zapojil do obrody Sokola a poprvé byl také promítán zmíněný film. Po okupaci se stal Sokol opět nepřijatelným a v roce 1972 br. Navrátil zemřel. Film musel opět zmizet z očí „normalizačních slídilů“ a roli jeho ochránce převzal autor tohoto článku. Po pádu komunistické totality se promítal už jen jednou, a to v roce 1994 v Domě kultury v Duchcově k 20. výročí úmrtí paní Hany Benešové. V dalších letech se film už raději

nepromítal z obavy o jeho poškození. Digitalizace filmu se letos ujala firma ARTV Film s.r.o. z Blanska a velký dík za pomoc při záchraně tohoto dokumentu patří také vedoucímu Kulturního centra Duchcov panu B. Vitáskovi. Rád bych ještě zmínil, že druhý den sletu, 13. 6. 1948, byl u Kukaňovy sokolovny v Duchcově odhalen župní památník 106 obětím nacismu v letech 1938–1945 z naší župy. Své životy tehdy obětovali mj. starosta župy br. Jan Zelenka-Hajský a župní náčelník br. Václav Novák. Památník odhalovali župní starosta br. Alois Paleček a župní náčelník br. Jaroslav Pešata, aniž by tušili, že i jejich životy budou zakrátko předčasně ukončeny novým zločineckým režimem (br. A. Paleček umírá na následky věznění 5. 9. 1950 a br. J. Pešata umírá na následky nelidského vyšetřování 6. 3. 1954 ve vězeňské nemocnici na Pankráci). Za Vzdělavatelský odbor ČOS hovořil při odhalování památníku br. Eduard Morávek, který byl před válkou učitelem a sokolským činovníkem v Horním

Litvínově, později byl zatčen a odsouzen na dva a půl roku těžkého žaláře. Přitížilo mu i to, že byl švagrem uprchlého starosty ČOS br. Antonína Hřebíka.

Při projekci filmu byl vzpomenut i br. Karel Budař, který byl v tomto kině zatčen při koncertu Severočeského symfonického orchestru 8. 6. 1950 a za údajnou špionáž byl odsouzen na 14 let těžkého žaláře, propuštěn byl až po deseti letech. Věřím, že na ně i na další oběti komunistu Sokol nikdy nezapomene!

Otakar Koukal

Sto let sokolské jednoty v Lázních Toušeni

Pouhé čtyři dny po 28. říjnu 1918 uskutečnili starší toušeňští příznivci Sokola myšlenku, kterou v živé podobě do Toušeně přinesl tehdy sedmnáctiletý student Břetislav Zahradník. Záznam ze zakládající schůze zachoval v sokolském zápisníku i studentovu dodnes aktuální řeč:

Generál Tomáš Sedláček

První ustavující schůze 1. listopadu 1918 svolána byla bratrem Břetislavem Zahradníkem. Schůzi zahájil o 1/2 8 večer s proslovem: „Dobylí jsme těžce svoji svobodu – však boj není ještě ukončen. Větší úkol nás čeká – svobodu třeba udržeti. Máme mnoho nepřátel doma i za hranicemi. Je proto třeba semknouti se, sblížit se, bychom jako věrní bratři národa mohli se semknouti do jedné řady a společně pro vlast bojovali – k tomu zřízena byla ve zdejší obci také Tělocvičná jednota Sokol.“

První léta byla slavná i těžká, již v roce 1920 se podařilo postavit sokolovnu a uspořádat oblastní slet, ale ve víru následné doby se řada členů odhlásila. Sokol prožíval doby těžké i léta ústraní, slavných vzestupů, sletů i pádů. Nejhorší zásah přišel za nacistické okupace, kdy byl v roce 1942 zakladatel toušeňského Sokola Břetislav Zahradník zatčen a umučen v nacistickém koncentračním táboře v Mauthausenu.

Po osvobození dokázali věrní členové malý zázrak: přenesli tělocvičnou i kulturní činnost do nové doby, jméno Sokol nezapřeli ani v letech jednotné československé tělovýchovy a činnost rozšířili o stolní tenis a jachting. O obnovu T. J. Sokol v roce 1990 – v moderní podobě původních myšlenek – se zasloužil tehdy major, dnes ve vzpomínkách armádní generál Tomáš Sedláček, pevný charakterem, stále mladý duchem a zcelený protivenstvími války ve Francii, Anglii a Sovětském svazu i v komunistických kriminálech. Bez Tomáše Sedláčka, doživotního čestného starosty, by toušeňská jednota dnes nežila.

Od 90. let je převažující náplní činnosti sokolské divadlo. Ano, pod toušeňským Sokolem se cvičí také všestrannost, kondiční tělocvik, dětská pohybová příprava, cvičí skvěle vedený oddíl bojových umění a tančí i hraje folklorní soubor Dykta. Divadlo je však složkou nejvýraznější: reprezentuje svou jednotu na celostátní půdě ČOS pořádáním

národních přehlídek sokolských divadel, svůj mateřský městys reprezentuje na všech významných divadelních přehlídkách v Čechách i na Moravě a reprezentuje dokonce i celou Českou republiku divadelními zájezdy do Německa, Francie, Švýcarska a Číny.

Dosud nejvyšším oceněním, kterého se toušeňským sokolům dostalo v nové době ze strany ČOS, byla pamětní stuha ke 150. výročí Sokola, připnutá k praporu jednoty při župních sletových slavnostech v Brandýse nad Labem 19. 5. 2012. Ocenění, kterého se jim dostalo nyní ke 100. výročí založení T. J. Sokol Lázně Toušeň od ČOS prostřednictvím župy Barákovy, připjal na toušeňský prapor starosta župy Barákovy Jan Fírbas 28. 10. 2018 při jubilejní slavnosti ke 100. výročí založení Československa před pomníkem padlých v Lázních Toušeni. Tato pocta není jen velkým vyznamenáním k jubileu, ale uznáním činnosti oceňované v celonárodním i mezinárodním srovnání.

-jvka-

čeps

Vedeme energii těm, kteří ji násobí

Oslavy 150. výročí roudnického Sokola

■ Roudnická Tělocvičná jednota Sokol v letošním roce oslavila 150. výročí svého vzniku. V Podřipském muzeu byla od června do září k vidění úspěšná výstava „Lví silou, vzletem sokolím“. Úspěšná proto, neboť byla pro velký zájem návštěvníků o měsíc prodloužena.

Ke zmíněným oslavám bylo vytvořeno speciální logo a vydána pamětní pohlednice. Na začátku října byl znovuodhalen Tyršův kámen v Tyršově parku. Kámen s bronzovým reliéfem byl odhalen 6. října 1935 a iniciátorem jeho vzniku byl tehdy Spolek pro postavení historických pomníků společně s Tělocvičnou jednotou Sokol a Okrašlovacím spolkem. Projekt navrhl a následně vytvořil známý roudnický sochař Jan Brabec a na jeho realizaci se s ním podílel kameník František Krajc. Za nacistické okupace byl reliéf uschován a po skončení války zasazen na původním místě. V roce 2011 byl zachráněn před odcizením a umístěn ve vestibulu roudnického kina Sokol. Byla však pořízena jeho kopie a nyní odhalena s informační tabulkou u příležitosti 150. výročí založení Sokola v Roudnici nad Labem a 100. výročí vzniku Československé republiky.

Filip Uzel

Beseda v sokolovně Na Proseku

■ Na Proseku, v okolí kostela sv. Václava, se o víkendu 22.–23. září konala nejen tradiční Svatováclavská pouť, ale v blízké budově T. J. Sokol Prosek se po oba dva dny uskutečnila beseda k nadcházejícímu stoletému výročí vzniku republiky na téma „Podíl Sokola na vzniku Československa“. Besedu vedl místostarosta Sokola Prosek bratr Otakar Mach, který poutavým přednesem seznámil posluchače s významnými událostmi historie naší republiky od roku 1914 až do roku 1948, jež se odehrály za aktivní účasti členů Sokola.

Z období před vznikem Československé republiky upoutává pozornost především zahraniční odboj, kdy necelé tři měsíce po vypuknutí I. světové války se ve Francii a v Rusku zformovaly československé legie, jejichž základem byli právě sokolové. Spontánní vznik těchto zahraničních vojenských odbojových jednotek svědčí o nehynoucím přání, vůli a odhodlání Čechů a Slováků zbavit se vlády Habsburků a vytvořit vlastní samostatný stát. Přednášející naprosto výstižně zhodnotil, že se jedná o zcela

unikátní historický fenomén, kdy neexistující stát měl svoji armádu (v říjnu 1914 skýtala asi tisíc mužů, na konci války již přibližně sto tisíc mužů). Současně bratr Mach ve svém projevu posluchačům objasnil, že důvodem, proč se sokolové dobrovolně do odboje zapojovali a vystavovali se tak smrtelnému riziku, když mohli klidně vyčkávat skončení války v relativním bezpečí zajateckých táborů, bylo jejich neutuchající vlastenectví, kdy bojovali za svou vlast, za svou zemi.

Neméně významnou roli sehrál Sokol a vlastenectví jeho členů ve II. světové válce. Česká obec sokolská se zapojila do odboje okamžitě po vzniku protektorátu Čechy a Morava, kdy využívala k vytvoření ilegální odbojové sítě své organizační struktury – župy, okrsky, jednoty. Přednáška bratra Macha o době protektorátu byla navíc obohacena o jeho osobní vzpomínky na tyto události. Osobní zážitky přednášejícího, byť se jednalo o zážitky smutné, přiblížily posluchačům více toto historické období. Ani represe sokoly nezastavily a významnou, mnohdy přehlíženou, pomoc

poskytli například parašutistům, kteří byli do protektorátu vysláni z Anglie, včetně skupiny Anthropoid, která uskutečnila atentát na říšského protektora R. Heydricha. Sokolové zajišťovali pro parašutisty kupříkladu ubytování, doklady, nebo potravinové lístky. Důležitou roli přitom sehráli právě sokolové z Proseku a Vysočan. Jednalo se o stovky sokolů, kteří se více či méně podíleli na pomoci parašutistům a disponovali tak informacemi, které by vedly k odhalení přípravy atentátu a jeho účastníků. Nikdo z nich však nezradil. Po zradě výsadkáře Karla Čurdy, prozrazení úkrytu parašutistů a řady záchytných adres došlo k zatýkání celých sokolských rodin. Ty byly podrobeny krutým výsledkům gestapa, přesto nikoho dalšího neprozradily. Zatčené rodiny byly deportovány do Mauthausenu, kde byly 24. října 1942 postříleny.

V rámci uskutečněné besedy si pak přítomní návštěvníci mohli prohlédnout výstavu panelů zachycujících historii a dění v Sokole „Sokolové republiky – Sokol dříve a dnes“. *Blanka Schneiderová*

NOVÁ KOLEKCE SAM 73 & COS

pánské triko

dámské triko

Jak dlouho už figuruje značka SAM73 na tuzemském trhu?

SAM73 Apparel není na módním trhu žádný nováček. Příští rok oslavíme s touto tradiční českou značkou pěkných 15 let. A jsme rádi, že můžeme naším sortimentem dělat radost každému, kdo náš obchod navštíví.

Jaký sortiment zboží nabízíte?

Naše značka nabízí sportovní a volnočasové oblečení doslova pro celou rodinu. Na své si přijdou ženy, muži i děti. A oblékat se u nás můžou po celý rok. V tuto chvíli je v prodeji kolekce na podzim a zimu 2018. Je trendy, plná barev, super střihu a kvalitních materiálů. My bychom „vypíchlí“ prošívané zimní bundy.

Kde Vás mohou zákazníci nalézt? Máte kamennou prodejnu nebo pouze on-line shop?

Zákazníci nás mohou najít až na 100 místech v rámci celé České republiky. Kamenné obchody jsou pro nás klíčové zejména z důvodu komunikace a služeb, které tak můžeme nabídnout přímo na místě. Součástí naší prodejní platformy je také e-shop www.sam73.cz, který se umístil v roce 2015 na 1. a v letech 2016 a 2018 na 3. místě v anketě Heureka Shop roku v kategorii Móda.

Jak došlo k nápadu a následné realizaci spolupráce značky SAM73 a ČOS?

V průběhu března 2018, před XVI. všesokolským sletem, nás kontaktovali zástupci České obce sokolské s nabídkou možné spolupráce. Slovo dalo slovo a my jsme s partnerstvím rádi souhlasili. Počátkem spolupráce byl XVI. všesokolský slet, pro jehož účastníky jsme připravili limitovanou sletovou kolekci oblečení. Partnerství je naplánováno až do konce roku 2019 a my se těšíme na další společné aktivity.

Na jaké nejbližší společné projekty se tedy můžeme těšit?

K příležitosti právě probíhajícího výročí 100 let vzniku naší republiky je aktuálním projektem, na který jsme opravdu pyšní, společná zimní kolekce oblečení s tradičními a nadčasovými sokolskými motivy pro všechny příznivce ČOS. Kolekce obsahuje mikiny, trička a kalhoty pro muže a ženy. A abychom nezapomněli ani na nejmenší, navrhli jsme i pro děti speciální trička spojená právě s tematikou výročí.

Kdy a kde bude možné si produkty z kolekce prohlédnout a koupit?

Spuštění prodeje je naplánováno na přelom listopadu a prosince 2018. Kolekci si budete moci prohlédnout a koupit v kamenném obchodě ČOS v Tyršově domě nebo na e-shopu www.obchodsokol.cz. Těšíme se, až vám ji budeme moci představit, a věříme, že budete nadšení stejně jako my.

dámská mikina

dámské kalhoty

SAM73.CZ
street & sportswear

Křest Sletového památníku

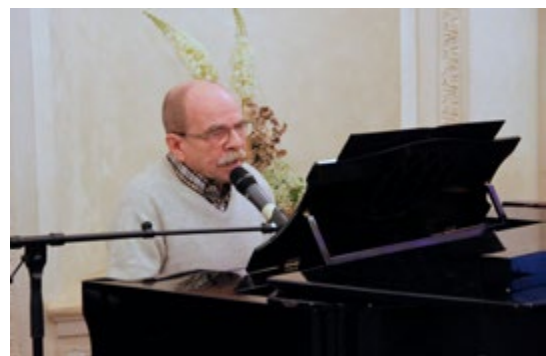
■ Sletový památník, kniha mapující dění spojené s přípravami a průběhem XVI. všesokolského sletu 2018, má za sebou slavnostní křest. Jeho kmotry se stali například skladatel Jaroslav Uhlíř, akademický malíř Stanislav Diviš, ze sletových fotografů Markéta Navrátilová a Václav Pancer a samozřejmě starostka České obce sokolské Hana Moučková.

„Skládal jsem hudbu k mnoha sletovým skladbám, mám se slety spojeno mnoho krásných zážitků, například jednou jsem dokonce omylem skoro odcvičil skladbu žen. Takže se už moc těším na ten příštý,” říkal s úsměvem letos 73letý Jaroslav Uhlíř. Velká část knihy je věnována fotografiím ze sletových akcí i ze sletového zákulisí, jejichž autory jsou, vedle dalších fotografů, známá sportovní fotografa Markéta Navrátilová a také fotograf ČTK Václav

Pancer. Ten byl za svůj sletový cyklus nominován na letošní cenu Czech Press Photo.

Markéta Navrátilová dokonce práci na sletu dala přednost před focením Tour de France, na níž jezdila pravidelně 17 let. „Oproti naprosto individualizované profesionální cyklistice byla pro mne atmosféra sletové pospolitosti něco úplně nového. Zažila jsem obrovské množství milých a pozitivních okamžiků. Doufám, že to na fotkách je vidět,” uvedla fotografa Navrátilová. Mnoho nadšených čtenářů knize popřála i starostka ČOS Hana Moučková. „Kniha zachycuje to, co bylo na sletu nejúžasnější – neuvěřitelně pozitivní atmosféru. Věřím, že si ji připomene každý, kdo knihu otevře,” řekla starostka Moučková.

-mb-

Posletové setkání v Tyršově domě

■ Jednou z pomyslných posletových teček se v listopadu stalo setkání vedoucích činovníků a pracovníků, kteří po programové i organizační stránce zabezpečovali sletové akce, které zastřešoval Odbor všestrannosti ČOS – a to jak samotné hromadné skladby, tak takové sletové projekty a akce, jako byly 100 sokolských keší republiky, Sletová štafeta, Se Sokolem za kopečky, sletová pódiová vystoupení, výstup na Petřín ad. Setkání s nimi, které se konalo v Tyršově domě v Praze, se zúčastnila starostka ČOS sestra Hana Moučková, náčelník ČOS bratr Petr Svoboda, náčelnice ČOS sestra Lenka Kocmichová, hudební dramaturg sletu Zdeněk Barták, většina autorů hromadných skladeb a další hosté – celkem na šest desítek účastníků z celé republiky.

Setkání mělo dvě části. V první, více oficiální, starostka, náčelník a náčelnice ČOS poděkovali přítomným za odvedenou práci a předali jim pamětní listy. Druhá část byla ve znamení společenského setkání, při němž byl prostor pro povídání, dobrou zábavu. Večerem provázeli opavští muzikanti Dominik Fajkus

a Jan Hanousek, k nimž se přidal Zdeněk Barták a společně vytvořili skvělou, neopakovatelnou atmosféru.

Náčelnice ČOS sestra Lenka Kocmichová zde také přednesla svoji mnemotechnickou pomůcku pro zapamatování si názvu všech sletových skladeb:

„Byla jednou jedna Princezna republika a ta se rozhodla, že navštíví cirkus. Dověděla se totiž, že tam budou vystupovat medůvé a že jsou to fakt borci.

Když přišla do šapitó, hlediště už bylo plné dětí a děti, to je věc! A když si cirkusový orchestr rozdal noty, představení mohlo začít. Po skončení šli všichni spolu ven, kde to chvíli vypadalo jako na ženobraní, protože si pro většinu dětí přišly maminky. Pomalu už se připozdívalo a zapadající sluníčko krásně ozařovalo jejich siluety. Všechny čekala cesta domů a museli si pospíšet, aby byli brzy v peřině.”

-red-

Sletové reminiscence 2

Od skončení XVI. všesokolského sletu nás dělí více než čtyři měsíce, ale sletové dění je v jednotách a župách stále ještě živou záležitostí. A patrné to je nejen v zájmu o Sletový památník či o DVD se záznamem sletu. V jednotlivých župách vyhodnocují své župní, oblastní či krajské slety a také pořádají slavnostnější setkání, na nichž zaznívá poděkování všem, kteří se na sletu svojí prací podíleli – cvičitelům, cvičencům, vedoucím skladeb, všem, kteří pomáhali organizovat a zabezpečovat slety v regionech.

Například koncem listopadu, ve středu 28. 11., se v sokolovně v Praze-Vršovicích konalo společné slavnostní zhodnocení projektu „Sokolové republiky“, na kterém spolupracovaly sokolské župy Barákova, J. Podlipného, Podbělohorská a Pražská-Scheinerova. Součástí tohoto projektu byl jak společný oblastní slet v Brandýse nad Labem, tak velice úspěšná putovní výstava a řada dalších akcí. Po slavnostním zahájení a po zhodnocení celého projektu byli oceněni činovníci, kteří se na zdárném uskutečnění tohoto projektu podíleli, v méně formální části tohoto setkání pak bylo společné posezení s doprovodným programem. K této příležitosti také sletový výbor tohoto projektu vydal publikaci, která na dvaceti stranách realizaci projektu připomíná.

Posledním v dlouhé řadě župních, krajských, oblastních a místních sletů byl 24. června župní slet Sokolské župy Hanácké v Bystřici pod Hostýnem. Fotografie z tohoto sletu se, bohužel, v redakčním počítači v záplavě ohromného množství zpráv a fotografií někde zatoulaly, a tak ve Sletovém památníku, v části věnované sletům v regionu, chybí. Atmosféru tohoto sletu připomínáme alespoň nyní v menší fotografické sletové reminiscenci. A pro úplnost: na župním sletu v Bystřici pod Hostýnem se na ploše sokolského cvičiště vystřídal celkem 529 cvičenců, představilo se zde osm sletových skladeb. Samozřejmě nechyběl ani tradiční průvod, jehož čelo zpestřil jezdec na koni – starosta obce Ludslavice, pan Vojtěch Adamík s koněm Majdou. Za nimi kráčeli náčelník Sokolské župy Hanácké Kamil Zapletal, praporečníci, krojovaní, vedení župy, jednot a hosté, kapela Zdounečanka a všechny cvičenky a cvičenci.

-red-

župní slet v Bystřici pod Hostýnem

župní slet v Bystřici pod Hostýnem

župní slet v Bystřici pod Hostýnem

Název střediska: T. J. Sokol Pražský – oddíl basketbalu
Počet trenérů: 19 (včetně dobrovolníků, asistentů a pomáhajících rodičů)

Počet sportovců: Od přípravek po složku mužů je to přibližně 200 basketbalistů

Působí od: Oddíl basketbalu byl založen v roce 1995 přímo v Sokole Pražském v Žitné ulici

Historické úspěchy: Mistři ČR v kategoriích žáků, vicemistři starších dorostenců, odchovanci v mužském národním týmu – Tomáš Vyoral, Ondřej Kohout

Současné úspěchy: Mistři ČR v kategorii starších žáků – duben 2018

Chceme zaujmout a nadchnout pro basketbal, říká Adam Konvalinka, vedoucí trenér v Sokole Pražském

■ Hlavní formou péče o sportovně talentovanou mládež v České obci sokolské jsou sportovní základny mládeže a vybrané oddíly mládeže. Postupně je na stránkách časopisu Sokol představujeme. V tomto vydání to je basketbalový oddíl Sokola Pražského. Jeho historie se začala psát v roce 1995, kdy sestra Milena Jindrová vytvořila v této sokolské tělocvičné jednotě basketbalový kroužek, kde působil její syn. Od této doby se v Sokole Pražském podařilo vytvořit silnou členskou základnu se všemi mini, žákovskými a do-

rosteneckými kategoriemi, které hrají nejvyšší mistrovské soutěže v České republice, dospělí muži hrají 1. ligu. Za dobu své činnosti oddíl basketbalu vychoval řadu reprezentantů a hráčů, kteří působí jak v zahraničních klubech, tak v české nejvyšší soutěži mužů. Na tom má obrovský podíl tým kvalifikovaných trenérů s licencií A a B. Na otázky časopisu Sokol odpovídá vedoucí trenér této basketbalové sportovní základny mládeže Adam Konvalinka.

Co je největší chloubou vašeho střediska?

Největší pýchou a chloubou bude prostředí ze dvou pohledů. Díky podpoře od T. J. máme možnost využívat halu, posilovnu a regeneraci na vysoké úrovni. Druhý pohled je prostředí, v kterém dennodenně pracujeme – fungujeme jako rodina. A to se projevuje v přístupu a otevřené komunikaci.

Bez financí žádnou sportovní činnost pořádně dělat nelze, a vrcholový obzvláště. Z jakých zdrojů je vaše středisko financováno především?

Kromě podpory od ČOS čerpáme granty Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR na talentovanou mládež, jsme v programu České basketbalové federace, dílčí granty od městské části či magistrátu a v neposlední řadě od rodičů a přátel oddílu skrze dary – finanční i materiální.

Podílí se na financování také zdroje ze soukromé sféry? Máte nějakého generálního či hlavního partnera?

Podíl financí z této sféry přesně asi nejde vyčíslit. Ze soukromé sféry čerpáme na mezinárodní turnaje, případně na mimořádné akce od rodičů a dalších lidí kolem oddílu. Proto je ta částka po každé jiná. Hlavní činnost je financována ze zdrojů uvedených výše.

Důležitý je určitě i vztah s obcí. Jakou spolupráci s ní máte?

„Máte na mysli Českou obec sokolskou, nebo městskou část?”

„Měl jsem na mysli především městskou část. Ale jistě i vztahy a spolupráce s ČOS jsou zajímavé...“

Co se týče ČOS tak si myslím, že vztahy máme nadstandartní. Každoročně pořádáme Sokol Grand Prix, pomáhali jsme a pomáhat budeme se sletem a sletovými soutěžemi. Rádi se podobných akcí účastníme ať už formou závodní či organizační.

Co se týká městské části, tak každoročně čerpáme různé granty a další formy podpory. Konkurenci v naší městské části máme velkou, ale podpora městské části je účelová a granty se udělují ke konkrétním projektům. Magistrát podporuje všechny sportovní kluby mládeže stejně, ale jedná se o největší podporu, což nám umožňuje realizovat spoustu projektů a akcí.

S čím se nejvíce potýkáte, kde jsou největší překážky, které musíte při své činnosti překonávat?

Pár let zpátky bych zmínil nedostatek dětí a mládeže, ale mravenčí práci se nám podařilo otevřít cesty do škol a přivést nové tváře. Momentálně spíše bojujeme s přístupem a zodpovědností mládeže. V dnešní hektické době plné sociálních sítí je těžké zaujmout a nadchnout. Čím více vlivů, tím více rozptýlení. O to je práce nás trenérů důležitější – umět motivovat a vytvořit emoční vazbu k vlastnímu sportu. Ne-

myslím si, že je to problém jen u nás v oddílu. Trpět budou i další oddíly a sporty.

Má mládež o vaše středisko, které je v centru metropole, zájem? Jste schopni ho uspokojit?

Zájem v předškolním věku je velký. Nemáme problém naplnit přípravky a pohybové školky. V dalším věku již takový zájem není. V mládeži zatím nemáme takové výsledky, aby se o nás zajímali i přespolní nebo z jiných středisek. Ale pracujeme na tom. Snažíme se nabízet i více, než jen tréninkový proces. Spojujeme to se studiem na gymnáziu, nabízíme i další možnosti v péči a výchově.

Jak na tom jsou zájemci o sportování ve vašem středisku co se týče kondice, pohybové gramotnosti a sportovního talentu? Jak probíhá nábor a výběr do vašeho střediska?

Máme kondiční specialisty, kteří pracují již od útlého věku s nejmenšími a připravují je na těžší pohybové vzorce. Je pravda, že nově příchozí v kategoriích žáků jsou třeba kondičně dobře vybaveni, ale pohybová gramotnost jim chybí. Vše se snažíme dohnat, ale ne vždy je to jednoduché a ne vždy je to možné. Nábor v malém věku děláme pokaždé na začátku září, a pokud děti chtějí a vydrží, pokračují dále. Výběr v mlá-

deži je složitý proces. Musíme v kolektivu hodnotit mnoho faktorů – vzrůst, dovednosti, přístup, talent a v neposlední řadě studijní výsledky.

Uved'te výrazné talenty ve vašem středisku, případně jejich úspěch, předpoklady atd.

U všech se jedná o mládežnické reprezentace: Jiří Šícha – ročník 2000, Richard Barac – ročník 2001, Filip Staniszewski – ročník 2002, Marko Matoničkin – ročník 2002, Lukáš Charvát – ročník 2003, Matouš Jurman – ročník 2003, Ondřej Hauzer – ročník 2004, Adam Růžička – ročník 2004.

I ve sportu panuje konkurence, a to nejen v oblasti získávání financí, ale také v podmínkách, které jednotlivé kluby nabízejí a které přetahují talentované a vrcholové sportovce. Jak si v této konkurenci stojíte?

Konkurenci plně respektujeme a někteří skutečně ke konkurenci přecházejí. Ne vždy se totiž podaří naplnit požadavky jak hráčů, tak rodičů. Nemyslím si, že by někdo z našeho střediska odcházel kvůli financím. Zatím nemůžeme nabídnout nejvyšší soutěž mužů, což je pro některé velké lákadlo. Jinak si myslím, že jsme konkurenceschopní, jak zájemcům, tak trenérským obsazením.

-zd-

Memoriál Jana Gajdoše

O víkendu 17.–18. listopadu se v Brně konala významná soutěž ČOS – již 27. ročník Memoriálu Jana Gajdoše ve sportovní gymnastice žákyň a žáků. Závod je zařazen v kalendáři UEG a je jedním z největších závodů děvčat a chlapců z celé Evropy. Organizaci zajišťoval oddíl sportovní gymnastiky Sokola Brno I ve spolupráci s ČOS, ČGF, magistrátem statutárního města Brna, Klubem českých olympioniků a sponzory.

Závod děvčat začínal v sobotu v 10.00 hod. a startovalo v něm 59 závodnic v 13 družstvech. Vedle tří družstev domácího Sokola Brno I, dalších dvou družstev ČOS – Sokola Kampa a Sokola Moravská Ostrava I a dalšího družstva z ČR – Bohemians Praha se představilo sedm družstev z evropských států: Litvy (1), Nizozemska (1), Rakouska (2), Slovenska (2) a Slovinska (1).

Závod chlapců odstartoval v 16.00 hod. za účasti 44 závodníků v 11 družstvech z Litvy (jednotlivec), Polska (1), Ra-

kouska (3), Slovenska (1) a družstev gymnastů České republiky – výběr ČOS, oddílových družstev Sokola Kolín, Sokola Brna I a Sokola Zlín.

V neděli pokračoval závod finálovou soutěží. Ta byla organizována jako soutěž dvojic po vzoru Sokol Grand Prix. Dvojice byly losovány z 12 nejlepších závodníků a závodnic maximálně však dvou z jednoho družstva. Závod měl tři kola. V prvním kole startoval každý z dvojice na dvou sportovci vybraných náradích. Do druhého kola postoupilo osm nejlepších párů a do třetího – finále čtyři nejlepší páry. Zde každý z dvo-

jice cvičil již jen na jednom náradí, na kterém dosud nestartoval.

V soutěži dívek se odehrál dramatický souboj zvítězivšího družstva Bohemians a Slovinska, 3. příčku obsadilo domácí družstvo A. Stupně vítězů v jednotlivých obsadily reprezentantka Slovinska, Bohemians a Vítkovic.

V závodě chlapců dominovalo rakouské družstvo před domácím áčkem, 3. příčku obhájil výběr ČOS (2× Sokol Kladno, 1× Sokol Praha Vršovice, 1× Sokol Šternberk), 4. Sokol Zlín. V jednotlivcích vybojoval vítězství Gino Vetter před domácím Jackem Gagamovem a Polákem Radoslawem Szymczykem. V nedělním finálovém závodě vylosovaných dvojic se česká jména objevila dokonce na stupních vítězů – vyhrál pár s Jackem Gagamovem, v druhém páru Sára Procházková, oba ze Sokola Brno I. Kompletní výsledkovou listinu naleznete na webových stránkách Sokola Brno I: <http://sokolbrno1.cz/cz/page/vysledky/category/20-Vysledky>

Petr Syrový
foto Petr Voldan

FOTOGALERIE

Memoriál Jana Gajdoše

■ V hale Věry Čáslavské v Černošicích se v sobotu 3. listopadu konala soutěž v akrobatickém rokenrolu pod názvem Velká cena Sokola 2018. Soutěže se kromě českých tanečních párů a formací zúčastnili tanečníci a tanečnice ze Slovenska a Polska.

Cekem se představilo 248 tanečníků a tanečnic v osmi kategoriích: děti, žáci, junioři, kategorie Boogie woogie a čtyři kategorie dívčích formací.

Organizačně soutěž velmi kvalitně připravil oddíl akrobatického rokenrolu T. J. Sokol Kampa Praha a bylo skutečně na co se koukat. Soutěž probíhala plynule v souladu s časovým harmonogramem. Zahájena byla ve 12 hodin a začala úvodními koly kategorie tanečních párů dětí, žáků, juniorů a kategorie Malé dívčí formace junior.

V první části soutěže mohli diváci zhlédnout finálová vystoupení ve třech kategoriích.

V kategorii děti se na prvních dvou příčkách umístily páry ze Sokola Pražského – Karolína Zelenková a Matvej Leshchinskiy, kteří získali zlatou medaili, a Valentýna Rosická a Adam Solnař se umístili na místě druhém.

V kategorii Dívčí formace děti získala zlatou medaili formace s názvem Freedom z Polska. V kategorii Malé dívčí formace junior zvítězila v konkurenci osmi týmů formace Turn it up! z klubu Kolb Dance VSK FTVS Praha.

Na úvod druhé, podvečerní části se představily finálové páry kategorie žáci, ve které zvítězil taneční pár Mariika Kobylanska a Kamil Ludkiewicz z Polska. V juniorské párové kategorii měli své zastoupení na stupních vítězů i sokolové. Za vítězným párem Veronika Šemberová a Matěj Lukeš a stříbrnými Veronikou Polákovou a Martinem Hátlem, oba z oddílu TASK Silueta Praha, se na třetím místě umístil taneční pár ze Sokola Pražského Valérie Horská a Richard Zadák.

Další finálovou kategorií byly Malé dívčí formace senior. V této kategorii se na první příčku prosadila formace s názvem Angels z oddílu TASK Silueta Praha.

Ve finále Dívčích formací junior se na 1. místo probojovala formace Madonna Taneční školy Twist Říčany.

V kategorii Boogie woogie byla soutěž stanovena Českým svazem akrobatického rokenrolu jako titulární a mistrem

kat. Žác, Schlögl Jan a Karbanová Zuzana

Rokenrolová Velká cena Sokola 2018

ČR se stal taneční pár Maksym Cheranov a Hanna Kushnerevych z oddílu TASK Silueta Praha.

Soutěž hodnotili diváci i soutěžící za velmi zdařilou a děkujeme tak všem

organizátorům a partnerům soutěže, kteří se podíleli na její realizaci.

*Markéta Sacharová,
oddíl RnR, Sokol Kampa*

kat. Žáci, Schlögl Jan a Karbanová Zuzana

Shotokan Cup již posedmnácté

■ Tradiční soutěž a tradiční místo – i taková byla letošní významná soutěž České obce sokolské Shotokan Cup Sokol Vamberk, jejíž již 17. ročník se uskutečnil v sobotu 29. září ve sportovní hale ve Vamberku. Ačkoliv v tento den probíhali i jiné soutěže, našlo si do Vamberka cestičku na 240 soutěžících z České republiky, Polska, Slovenska a dokonce po několikarokní přestávce i naši přátelé z daleké Indie. I přes jediný nedostatek „malá účast rozhodčích“, který nám pomohl řešit Jacek Rusek z Polské Legnici a přivezl nám i čtyři rozhodčí, se podařilo soutěž zajistit a ta proběhla ve výtečné atmosféře, bez zranění a v rekordním čase. V 18 hodin končily poslední zápasy. O zdraví soutěžících se celý průběh soutěže staral MUDr. Karel Jedlička. Z celkového počtu se soutěže zúčastnilo cca 3/4 mládeže.

Ve velké konkurenci se karatisté ze sokolských oddílů zde neztratili, jejich cenná umístění najdete v kompletní výsledkové listině na <http://www.sokol.eu/obsah/27/vyznamne-souteze>.

Chtěl bych poděkovat ústředí ČOS, městu Vamberk a hradeckému svazu karate za významnou finanční pomoc, všem pořadatelům i z několika okolních oddílů, bez kterých by uspořádání takového soutěže nebylo možné.

*Ladislav Lux,
ředitel soutěže a místopředseda
komise bojových umění OS ČOS*

Vítězové jednotlivých kategorií

Kata žáci 7–9 let: Jalůvka Marek, Karate Tygr Ostrava, Kata žákyně 7–9 let: Marková Ingrid, KK Topolčany, Kata žáci 10–11 let: Orsag Tadeáš SKBU, Trutnov, Kata žákyně 10–11 let: Ramešová Barbora, Karatedo Litomyšl, Kata žáci 12–13 let: Melich Luděk, Karatedo Sokol Salská, Kata žákyně 12–13 let: Petrušková Lucie, Karate Tygr Ostrava, Kata dorostenci 14–15 let: Hrazdír Luboš, Kesl ryu Praha, Kata dorostenky 14–15 let: Háková Kateřina, USK Slavia Liberec, Kata juniorky 16–17 let: Jantačová Žaneta, KCK team, Kata junioři 16–17 let: Trličík Pavel Karate Lions Pardubice, Kata muži +18 let: Krátký Roman, KCK team, Kata ženy +18 let: Plašilová Regina, Karate Do Dvůr Králové nad Labem, Kata muži +40 let: Krátký Pavel, KCK team, Kata ženy +35 let:

Ramešová Květa, Karatedo Litomyšl, Kata team dorostenky: KCK team, Kata team muži: Karate Lions Pardubice, Kumite žáci 7–9 let 8.–7. kyu -32 kg: Dvořák Matyáš, Kamiwaza karate, Kumite žáci 7–9 let 8.–7. kyu +32 kg: Forwarczny Matouš, ŠSK karate Karviná, Kumite žáci 7–9 let -32 kg: Hruška Jan, Karate Ústí nad Orlicí, Kumite žáci 7–9 let +32 kg: Palan Martin, Karate Do Dvůr Králové nad Labem, Kumite žákyně 7–9 let -30 kg: Wircinská Elena, Karate Do Dvůr Králové nad Labem, Kumite žákyně 7–9 let +30 kg:

Sekaninová Viktorie, KK Jeseník, Kumite žákyně 7–9 let 8.–7. kyu -30 kg: Tomíčková Veronika, Karate Vrchlabí, Kumite žákyně 7–9 let 8.–7. kyu +30 kg: Pulkrabová Kateřina, KCK team, Kumite žáci 10–11 let 8.–7. kyu -35 kg: Žíla Pavel, ŠSK karate Karviná, Kumite žáci 10–11 let 8.–7. kyu +35 kg: Pelikovsky Benjamin, Karatedo Litomyšl, Kumite žáci 10–11 let -30 kg: Forman Mikuláš, Karate Do Dvůr Králové nad Labem, Kumite žáci 10–11 let -35 kg: Orsag Tadeáš, SKBU Trutnov, Kumite žáci 10–11 let -41 kg, Dušek Vojtěch,

KASR Žamberk, Kumite žáci 10–11 let +41 kg: Šimun David, Laugaricio Trenčín, Kumite žákyně 10–11 let 8.–7. kyu -35 kg: Mládková Anežka, Karate Vrchlabí, Kumite žákyně 10–11 let 8.–7. kyu +35 kg: Fejfarová Marie, Karate Vrchlabí, Kumite žákyně 10–11 let -35 kg: Poskerová Nela, KK Jeseník, Kumite žákyně 10–11 let -42 kg: Baudischová Vendula, Karate Do Dvůr Králové nad Labem, Kumite žákyně 10–11 let +42 kg: Blažková Adéla, KK Lichnice, Kumite žáci 12–13 let -39 kg: Doleček Ondřej, Karate Ústí nad Orlicí, Kumite žáci 12–13 let -45 kg: Vašák Vojtěch, KK Lichnice, Kumite žáci 12–13 let -52 kg: Kadlec Lukáš, Karatedo Sokol Sadská, Kumite žáci 12–13 let -60 kg: Paterson Galen Daren, KK Lichnice, Kumite žáci 12–13 let +60 kg: Šmíd Jan KK Lichnice, Kumite žákyně 12–13 let -42 kg: Šantrochová Adéla, Karate Vrchlabí, Kumite žákyně 12–13 let -50 kg: Reguliová Beata, Karate Vrchlabí, Kumite žákyně 12–13 let +50 kg: Batodziej Julia, Nidan Zawadskie, Kumite dorostenci 14–15 let -52 kg: Janáček Tomáš, Ka-

rate Hlinsko, Kumite dorostenci 14–15 let -57 kg: Sprancel Szymon, Nidan Zawadskie, Kumite dorostenci 14–15 let -63 kg: Hrazdír Luboš, Kesl Ryu Praha, Kumite dorostenci 14–15 let +70 kg:

Havlíček Ondřej, Karate Vrchlabí, Kumite dorostenky 14–15 let -47 kg: Kozłowska Nikola, KKS Tora Legnica, Kumite dorostenky 14–15 let -54 kg: Krátká Natálie, KCK team, Kumite dorostenky 14–15 let +54 kg: Kratochvílová Barbora, KK Lichnice, Kumite junioři 16–17 let -61 kg: Trličík Pavel, Karate Lions Pardubice, Kumite junioři 16–17 let -68 kg: Gall Viktor, ŠSK karate Karviná, Kumite junioři 16–17 let -76 kg: Stezycki Piotr, KKS Tora Legnica, Kumite junioři 16–17 let +76 kg: Jakubec Ondřej, SKC Sokol Vamberk, Kumite juniorky 16–17 let +59 kg: Jantačová Žaneta, KCK team, Kumite muži +18 let -67 kg: Bednarz Daniel, ŠSK karate Karviná, Kumite muži +18 let -75 kg: Matocha Silvestr ŠSK karate Karviná, Kumite muži +18 let -84 kg: Felgr Luboš, Karate Ústí nad Orlicí, Kumite muži +18 let -84 kg: Kratochvíl Zdeněk, KK Lichnice, Kumite muži +18 let BRH: Matocha Silvestr, ŠSK karate Karviná, Kumite ženy +18 let -50 kg: Sedláčková Monika, Karate Vrchlabí, Kumite ženy +18 let -61 kg: Plašilová Regina, Karate Do Dvůr Králové nad Labem, Kumite ženy +18 let -68 kg: Plašilová Regina, Karate Do Dvůr Králové nad Labem, Kumite ženy +18 let +68 kg: Kašparová Anna, Karatedo Litomyšl, Kumite ženy +18 let BRH: Kašparová Anna, Karatedo Litomyšl, Kumite muži +40 let BRH: Klemák Jan, KK Lichnice, Kumite tým junioři: Karate Lions Pardubice

Roztančená zbraslavská sokolovna

■ Zbraslavská sokolovna zažívala v neděli 21. října již svůj letošní druhý taneční svátek. Po květnových oslavách 50 let od založení tanečního klubu KAT Zbraslav se zde nyní v říjnu konala celostátní postupová soutěž ve společenském tanci. Celkem se jí zúčastnilo 249 párů z celé ČR, ale také z Polska a Slovenska! Úspěch to byl veliký – je vidět, že páry se na Zbraslav pravidelně vrací, protože se jim zde dobře tančí. Domácí klub T. J. Sokol Zbraslav udělal maximum, aby prostředí bylo co nejpříjemnější a organizačně nikde nic nezadrhlo. Bývalé divadlo sloužilo jako šatna pro páry a nahoře se pak už jen tančilo a fandilo. Soutěž začala v brzkých ranních hodinách, v 8.15 hod. a skončila večer kolem 18.15 hod. V úvodu se představily juniorské kategorie, dále se střídaly dětské páry začátečníků i pokročilých a odpoledne vše vyvrcholilo seniorskými a dospělými páry. Jsme velmi pyšní, že soutěže byla zároveň jako již tradičně přeborem ČOS

ve společenském tanci. Diváci vytvořili skvělou atmosféru a my jsme pyšní, že kromě krásných zážitků si navíc domácí páry odnesly celkem čtyři zlaté medaile ve svých kategoriích, jednu stříbrnou a dvě bronzové! Stejně tak většinu přeborníků ČOS získal taneční oddíl Sokola Zbraslav.

Děkujeme městské části Praha Zbraslav za každoroční podporu této akce, České obci sokolské za příspěvek na přebor ČOS a dále i našim věrným

sponzorům: paní Mileně Svobodové, paní Petraně Slámové a značkám Vitella a Mediket. Děkuji celému týmu oddílu tance Sokola Zbraslav za skvělou souhru při přípravě soutěže a moc si přeji, abychom již brzy mohli podobnou akci konat v novém sále Sokola Zbraslav, který plánujeme již brzy v našich prostorách vybudovat.

*Lenka Šeráková,
T. J. Sokol Zbraslav
Foto: Oldřich Vlček*

Ostravankám zacinkaly medaile

■ Pro sportovní gymnastky T. J. Sokol Moravská Ostrava 1 se začátkem letošních podzimních soutěží staly GK Vítkovice Cup (20. října) a přebor ČOS Morava (21. října). Děvčatům na nich opět cinkaly cenné kovy na krku.

Barbora Schneiderová a Klára Jaklová

Zleva: trenérka Blanka Jurčová, Klára Jaklová, Barbora Schneiderová a fanoušek

předvedly v sobotním závodě GK Vítkovice Cup skvělý výkon. Barbora ve své kategorii nenašla konkurenci a mohla se tedy hrdě postavit na zlatý stupeň vítězů. Klára i s menším nezdarem na bradlech vybojovala třetí medailovou pozici. Děvčata tedy skvěle reprezentovala oddíl Sokola Moravská Ostrava 1 a Sportovní gymnázium Dany a Emila Zátokových, kde studují.

Na přeboru ČOS Morava závodily ostravské gymnastky v domácím prostředí. Činovníci oddílu sportovní gymnastiky T. J. Sokol Moravská Ostrava 1 se s nadšením a radostí postavili o organizaci závodu. Přebor byl závodem družstev i jednotlivkyň a bojovalo se o postup do finále, které se uskutečnilo v listopadu v Praze. V mladších žákyních startovala čtyři ostravská

družstva. Nejlepší družstvo ve složení Eliška Kartusová, Natálie Pospíšilová, Nela Čonková a Natálie Davidová zacvičilo téměř bezchybně a vybojovalo stříbrnou medaili. Natálie Pospíšilová ke stříbrné medaili přidala ještě bronzovou medaili za závod jednotlivkyň. Další ostravská družstva se umístila na pátém, šestém a sedmém místě. Celkem dvě družstva se probodovala do finále. Závod starších žákyň byl soubojem jednotlivkyň. Nejlépe z ostravských děvčat zacvičily Barbora Hájková, která se umístila na druhém místě, a Eliška Pisková, která rovněž obsadila medailovou pozici, a to bronzovou. Ostatní děvčata také zacvičila dobře. Na šestém místě se umístila Vivien Hilšerová, na osmém místě Kateřina Pačutová, jedenáctá příčka patřila Gabriele Evě Hejtmánkové a třináctá a čtrnáctá příčka patřily Vendule Žáčkové a Kristině Cívelové.

Blanka Jurčová

■ Oddílu aerobiku T. J. Sokol Poděbrady dosáhl na mistrovství světa ve sportovním aerobiku a fitness týmech, které se konalo v holandském Leidenu ve dnech 16.–20. října, výrazný úspěch. V historii oddílu se v roce 2018 poprvé dva týmy probíjaly do 1. výkonnostní třídy Českého svazu aerobiku Fisaf a hned v tom samém roce si vybojovaly postup na mistrovství Evropy a na mistrovství světa. Již toto byl pro nás splněný sen. Na jaře jsme přivezly z mistrovství Evropy v Karlových Varech v kategorii kadetek titul mistryň Evropy, seniorky na něm obsadily 4. místo. Nyní se můžeme pyšnit i titulem vicemistryň světa.

Děvčata se skladbou Kdo bude Dračí bojovník? si tentokrát vyměnili pozici z ME s týmem Xena, se kterým děvčata vedla velký souboj po celou soutěžní sezonu. Tým startoval ve složení Kiki Mandousová, Aneta Bedrnová, Julie Vrchotová, Viktorie Hovorková a Nella Pozníková.

Náš seniorský tým ve složení Betty Kárová, Natálie Vinecká, Natálie Mikulíčková, Natálie Kratochvílová a Barbora Hrodková si ve velké konkurenci australských a ruských týmů přivezl z mistrovství světa 8. místo.

Děkujeme všem závodnicím za reprezentaci České republiky, Sokola, Středočeského kraje a města Poděbrady. Všem přítomným maminkám za velkou podporu. Trenérům Pavlíně Hlaváčové a Martinovi Perglovi za přípravu na této vrcholné soutěži.

*Monika Sobotková,
hlavní trenérka oddíl aerobiku
T. J. Sokol Poděbrady*

Vicemistryně světa z Poděbrad

Nejmladší volejbalisté válí v Supermini Tour

■ Sportovní hala v Mnichově Hradišti se 13. října stala dějištěm prvního turnaje nového ročníku Supermini Tour, což je pravidelná soutěž pro děti v trojovém minivolejbale. V modrém volejbale jsou zapojeny děti z pátých a šestých tříd ZŠ, které již hrají volejbal bez chytání. Mladší děti ze čtvrtých a nižších tříd pak mohou míč před odbitím chytat a teprve následně pinkají. V letošním roce hrajeme soutěž v základních kolech jako open okresní přebor v minivolejbale.

Děti ze Sokola Mnichovo Hradiště trénují 2x v týdnu ve sportovní hale BIOS v úterý a ve čtvrtek pod vedením čtyřčlenného trenérského týmu. Kromě základních volejbalových dovedností a zlepšování rychlosti a obratnosti se na tréninku baví sportovními hrami a soutěží. V září si část dětí vyzkoušela první turnaj v přehazované v rámci sokolského týdne v pohybu. Ostrý start letošní sezóny pak proběhl prvním turnajem Supermini Tour v Mnichově Hradišti, kterého se zúčastnila mezi 53 týmy z šesti volejbalových oddílů i družstva naší přípravy. V le-

tošním roce jsme poskládali pět týmu do modrého, další družstvo se zúčastnilo oranžového pinkaného minivolejbalu v A kategorii. Další dvě družstva pak nastoupila mezi nejmladšími dětmi v kategorii chytaného minivolejbalu OMV B. Nakonec musela některá družstva hrát ve dvou hráčích, protože jsme měli výraznou marodku. Všechny týmy ale bojovaly ze všech sil o každý míč. Některým týmům se dařilo víc a některým méně. Ale všichni si užili svůj první velký turnaj.

V modrém minivolejbale jsme byli nad očekávání úspěšní. Z pěti základních skupin naše družstvo vyhrála hned tři a do finále tak naše týmy Sokola Mnichovo Hradiště A, B a C doprovodily pouze týmy Sokola Brandýs B a TJ Mělník 12. I ve finálové skupině se našim družstvům dařilo a nakonec si mezi sebou rozdělila všechny medaile. Vyhrál Sokol Mnichovo Hradiště A ve složení Jan Litvík a Tomáš Skřivan, před Sokolem MH C (Hana Bendová, Karolína Blažková) a Sokolem MH B (Martin Benda, Tomáš Linhart). Družstva D a E o svá první vítězství bojovala ve skupině útěchy.

Také v odpoledním turnaji mladších oranžových týmů se představili naši hráči. V OMV A byli suverénní hráči Sokola Mnichovo Hradiště F (Benda, Skřivan), kteří již dopoledne bojovali úspěšně v modrém, ale věkem patří mezi oranžové týmy. Vybojovali si tak svou druhou medaili. Velkého úspěchu dosáhl i tým děvčat Sokola Mnichovo Hradiště G ve složení Natálka Hašková, Anička Krejčířiková. Holky dokázaly vyhrát svou základní skupinu i všechny zápasy ve skupině finálové a zaslouženě braly zlato, i když v některých zápasech si doslova musely hrábnout na dno fyzických i psychických sil. Ale výsledkem bylo opět první místo pro Sokol Mnichovo Hradiště, který na domácím turnaji dominoval ve všech třech kategoriích.

Během letošního soutěžního období chceme v trénincích naučit děti základy všech druhů odbíjení a ty nejobratnější z nich se již letos posunou do minivolejbalu čtyřkového a nebo i šestkového mladších žáků a žákyň.

*Jiří Skřivan,
trenér přípravy*

Ruksakový šplh v Kuklenách

V TJ Montas Hradec Králové-Kukleny se 6. října uskutečnil zajímavý závod ve šplhu na laně, který myšlenkově a programově navazoval na oslavy 100 let vzniku samostatného československého státu a který chtěl zároveň připomenout medailové úspěchy tehdejší mladé republiky – zlaté olympijské medaile z Paříže v roce 1924 získané Bedřichem Šupčíkem ve šplhu na laně.

Hradecký závod inicioval a uspořádal sokol, bratr Bedřich Lovák, velký nadšenec a propagátor této netradiční, specializované a těžké sportovní disciplíny, a to za podpory T. J. Sokol Pražské Předměstí v Hradci Králové. Na místo tohoto netradičního závodu se sjelo na čtyřicet závodníků z celé republiky. V rámci oslav byla po zahájení akce nejdříve slavnostně zasažena pamětní lípa, a to za přítomnosti váženého hosta pana Miroslava Šupčíka – syna olympijského vítěze Bedřicha Šupčíka, a zároveň byla před vchodem do tělocvičny odhalena pietní lavička. Význam závodu podpořila i přítomnost primátora Hradce Králové Zdeňka Finka.

Poté začal samotný závod, který odstartoval nejmladší kategorií (9 závodníků), chlapci a dívky rok narození 2005 a mladší, kteří soutěžili ve šplhu na laně bez přírazu do výšky 3 metrů. Soutěž nejmladších probíhala ve velkém tempu a nadšení, přičemž bylo úžasné sledovat výkony nejmladších závodnic. Vítězem se stala Anežka Holanová v čase

6,29 s před Kristýnou Orlíkovou (7,20 s) a Kateřinou Schreiberovou (9,10 s), všechny závodnice ze Sokola Dvůr Králové nad Labem. V kategorii chlapců zvítězil Omar Dubec ze Sokola Brno I v čase 3,20 s před Markem Novotným ze Sokola Praha-Libeň (4,18 s) a Matějem Holanem ze Sokola Dvůr Králové (8,00 s).

V kategorii dorostenců a dorostenek (13 účastníků) ve šplhu na délce lana 4,5 m se závodilo již s elektronickou časomírou, která byla ochotně zapůjčena z Prahy, a to za účelem vytvoření podmínek pro kvalifikaci na mistrovství České republiky. V kategorii dorostenek zaslouženě zvítězila Jana Hurdáková ze Sokola Náchod časem 9,59 s před Anežkou Holanovou z mladší kategorie, ze Sokola Dvůr Králové, s časem 12,58 s. Kategorie dorostenců doznala početnějšího obsazení, a to 11 závodících účastníků. Síly poměřili dorostenci z Brna, Dvora Králové nad Labem a Prahy-Libně. V napínavém závodě se na prvním místě s výborným časem 4,38 s umístil Adam Novotný ze Sokola Praha-Libeň, druhé místo obsadil Omar Dubec ze Sokola Brno I v čase 5,26 s a třetí místo vybojoval Michal Urbánek z téhož oddílu v čase 6,09 s. Časy závodníků na dalších místech měly velmi malé rozestupy a dávají tušit nadějný souboje i v dalších závodech, především pak na mistrovství České republiky.

Hlavní kategorii Elite (16 závodníků), šplh na délce lana 5 m, představil sám iniciátor a organizátor bratr Bedřich Lovák. Závod probíhal ve dvou kolech, z nichž se do celkového pořadí započítával lepší dosažený čas každého závodníka. Aby to neměli závodníci této nejsilnější skupiny oproti předcházejícím kategoriím jednoduché, jejich výkony „okořenila“ zátěž v podobě symbolické 5 kg těžké vesty-batohu. Obsazení kategorie bylo nesporně pro diváky velmi

zajímavé a napínavé, neboť se sjeli nejen známí a ostřílení závodníci ze sérií velkých cen, ale i noví borci, kteří si chtěli vyzkoušet tuto netradiční disciplínu. Celkově se u lana sešlo 16 závodníků včetně vnuka samotného organizátora závodu.

Jedinečnou kulisu celého setkání vytvořila o přestávkách živá hudba doprovodné kapely „Hradecký šraml Jiřího Beneše“. Časy po prvním kole byly těsné a dávaly tušit zlepšení výkonů v dalším kole. Tak se také stalo - ve druhém kole docházelo u většiny závodníků k mírným a mnohdy zásadním zlepšením, které až do konce závodu míchaly průběžným pořadím a stupňovaly sportovní i diváckou atmosféru tohoto nebyvalého závodu.

Nakonec si za velké divácké podpory pro první místo došplhal Patrik Valut ze Sokola Praha-Libeň s časem 3,95 s, který tímto výkonem překonal také výborně závodícího Karla Jandu ze Sokola Libčice nad Vltavou. Na třetím místě se umístil velký dřič Martin Vacek, rovněž ze Sokola Libčice nad Vltavou. Na čtvrté místo se vypracoval Martin Matěj ze Sokola Nové Město nad Metují, další místa obsadili závodníci Vojtěch Vaníček a Adam Kovál. Za zmínku stojí výkony sedmého Ladislava Kubečka, dvanáctého Andreje Kravchenka i čtrnáctého Roberta Šimíka, kteří se nebáli přijmout výzvu šplhu se zátěží i přes podstatně dřívější rok narození.

Průběh celého závodu, v pauzách mezi kategoriemi, obohatily a diváky potěšily mladé roztleskávačky ze Sokola Pražské Předměstí.

Jaroslav Novák

Adria mezinárodní seminář 2018

■ O prvním říjnovém týdnu se karatisté ze Sokola Pardubice zúčastnili Adria mezinárodního semináře, který se konal na chorvatském ostrově Mali Lošinj, v městečku Veli Lošinj. Jak tomu v dobách léta bývá, spousta Čechů se vydává na dovolenou do Chorvatska. I my jsme se vydali užít si dovolenou u moře, ale krom plavek jsme si zabalili i naše tradiční sportovní úbory Gi a chrániče. Většina účastníků, i přes menší komplikace některých osádek aut, dorazila už v sobotu 29. září ráno, aby se mohli porozhlédnout po ostrově Veli Lošinj, ale především se řádně připravit na hlavní náplň naší dlouhé cesty – trénink.

Od neděle do středy jsme vedli tréninky ve stejném režimu. Krátce po šesté hodině se vybíhalo na ranní trénink, mistr Michael Borg, IV. dan nás v rychlém klusu protáhl místními úzkými uličkami na házenkářské hřiště, kde následně vedl koordinační trénink. Po snídani jsme měli chvíli na stravení, neboť následoval trénink sebeobrany. Tentokrát pod vedením specialisty.

Ze Slovinska přijel mistr Mitja Jukič Grm, III. dan, který se věnuje bojovému umění Kempo Arnis. Snažil se, jak jen bylo v jeho silách, abychom pochopili základy reálného boje a naučili se něco ze sebeobrany. A jak už to u našich karatistů bývá, zvýšenou bolest si většina náramně užila. Po krátkém odpočinku následoval od 16.30 hodin poslední tréninkový blok. Pod odborným dohledem mistra profesora Dr. Rudolfa Jakhela, X. dan, jsme se věnovali přípravě na boj. Během progresivního sparingu, kde se postupně zvyšuje nejistota až téměř k reálnému boji, jsme si mohli vyzkoušet spoustu technik v útoku i obraně proti partnerům z několika zemí. Po večeri ještě následovaly střídavě česky a německy přednášky mistra prof. Jakhela o karate a boji.

Ve čtvrtek proběhly očekávané dan promoce, tedy promování nových mistrů a mistrů stávajících na dan vyšší. Mezi nimi i pět Pardubáků a i mistr Jakhel osobně, který dostal desátý mistrovský stupeň. Promoce mistrů byla tradičně oslavena, ať už „křtěním“ nových mi-

strů hodem do moře, nebo společnou večerní oslavou.

V pátek proběhl turnaj ve formách (sestavy předem daných cviků) na hřišti u naší ubytovny. Všichni ze sebe dali maximum, a tak se i podařilo mistru Adamovi Knajblovi, III. dan, umístit na druhém místě v nejvyšší formě mistrů i navzdory velké konkurenci, přičemž výsledky byly těsné.

Martin Golán, Sokol Pardubice

Úspěch zlínských vzpěračů

■ V Bohumíně se v druhé polovině listopadu, o víkendu 17.–18. 11., uskutečnilo finále mistrovství České republiky mladších žáků družstev. Do tohoto osmičlenného finále nejlepších družstev České republiky postoupilo dokonce i zlínské -B- družstvo a obě zlínská družstva udělala ve finále nevídaný průvan. Všichni zlínské elévové byli velmi dobře připraveni, proto také všichni si vytvořili nové osobní rekordy jak v trojskoku, hodu medicimbálem, trhu, tak i nadhozu. Jenom hodnota 1,7 desetin bodu připravila zlínské -A- družstvo o bronzovou příčku v ČR. Zlínské -B- družstvo taktéž super výkonem dokonce porazila družstvo favorizované „Vzpěračské školy Oty Zaremby – Horní Suchá“ a odsunula ho tím až na šesté místo.

Uvádíme pořadí zlínských závodníků podle bodového zisku za výkonnost: 1. Jiří Lohynský – 303,86 Sb., 2. Tomáš Frohlich – 299,32 Sb., 3. Vojtěch Navrátil – 299,05 Sb., 4. Ondřej Janek – 297,86, 5. Matouš Sára – 292,38, 6. Lukáš Janek – 265,16. Pořadí družstev mladších žáků v ČR pro rok 2018: 1. SKV Bonatrans Bohumín, 2. TJ Rotas Rotava -A-, 3. TJ TŽ Chomutov, 4. T. J. Sokol Jižní svahy Zlín-5 -A-, 5. T. J. Sokol Jižní svahy Zlín-5 -B-, 6. VZP. Škola Oty Zaremby – Horní Suchá, 7. TJ TŽ Třinec, 8. TJ Rotas Rotava -B-.

Jaroslav Janeba

Úspěšná zlínská výprava. Zleva stojí asistent trenéra Pavel Jančík a vpravo stojí trenér Jaroslav Janeba. Zleva sedí Ondra Janek, Lukáš Janek, Vojtěch Navrátil, Matouš Sára, Tomáš Frohlich a Jiří Lohynský.

Řád Bílého Iva Janu Gajdošovi

Letošní slavnostní předávání státních vyznamenání prezidentem republiky Milošem Zemanem 28. října na Pražském hradě bylo o to slavnostnější, že se konalo při příležitosti 100. výročí vzniku Československé republiky. Mezi vyznamenanými měl svého zástupce i Sokol – za zvláště vynikající zásluhy ve prospěch České republiky byl propůjčen Řád bílého Iva in memoriam Janu Gajdošovi. Připomeňme si alespoň stručně jeho osobnost.

Jan Gajdoš byl významný sokol, pedagog a trenér, olympionik a trojnásobný mistr světa, duše československého reprezentačního gymnastického družstva v době mezi světovými válkami, jeden ze zakladatelů naší sportovní gymnastiky, zejména

šel nespravedlnost a násilí, opravdový kamarád, který nikdy nezklamal, bylo na něho spolehnutí a vždy byl připraven pomoci druhým. Další jeho tvář – přísný učitel a cvičitel, který málo co prominul, byl náročný a nesmlouvavý.

Jeho žáci a cvičenci ho však zbožňovali, byl jim skutečným vzorem nejen svou krásně vypracovanou, mužnou atletickou postavou, ale hlavně svými skutečnými, vynikajícími sportovními výsledky.

V roce 2002 byl oceněn titulem čestný občan Brna-Židenic, na židenickém hřbitově je pohřben

v čestném hrobě, na čestném místě. Největší židenická škola a dopravní tepna jsou nazvány podle tohoto svého významného rodáka.

Na památku Jana Gajdoše pořádá každoročně Sokol Brno I Memoriál Jana Gajdoše ve sportovní gymnastice.

V roce 2013 byl tento vynikající člověk a sportovec zařazen mezi nejlepší sportovce města Brna do Síně slávy. V roce 2014 obdržel Cenu Jiho-moravského kraje pro nejvýznamnější osobnosti kraje a v tomtéž roce dostal nejvyšší vyznamenání ministra obrany ČR Zlatou lípu za celoživotní zásluhy pro vlast.

Letos v září byl slavnostně zasazen zásluhou Sokola Brno I před rodný dům Jana Gajdoše na ulici Kuklenská Kámen zmizelých.

Nezapomínejme a inspirujme se takovými osobnostmi, které žily velmi užitečný a prospěšný život, podávaly vynikající výkony a dobrovolně položily životy pro naši současnost. Byli to stateční lidé a opravdoví hrdinové. Mezi nimi zaujímá právem své zasloužené místo sportovec, sokol a vlastenec Jan Gajdoš.

Ivana Gajdošová

brněnské. Byl skutečný Brňan, žil v brněnských Židenicích, vždy se k Brnu a k Moravě hrdě hlásil. Jedná se o opravdového vlastence, sokola a sportovce duší tělem, středoškolského pedagoga, cvičitele, který se zúčastnil odboje proti fašistům v pozici vedoucího židenické a juliánovské skupiny v odbojové organizaci Jindra v době druhé světové války. Proto byl zatčen, pobýval ve třech fašistických káznících a s podlomeným zdravím zemřel v prosinci roku 1945. Jak ho znala spousta jeho kamarádů, všude ho bylo plno, nikdy nedovedl stát bokem, spíše naopak. To bylo pro něho typické. Bouřlivák s horkou moravskou krví a temperamentem, silák, který se dovedl zastat slabšího, nesná-

Odpědu: Tintěra, Novotný, Gajdoš, Löffler, Hrubý, Sládek

Sokol a 100. výročí Hradní stráže

■ V pátek 7. prosince 2018 oslaví Hradní stráž 100 let od svého založení. Při této příležitosti připne během slavnostního nástupu na Prvním nádvoří Pražského hradu starostka České obce sokolské sestra Hana Moučková na prapor Hradní stráže repliku stuhu, kterou v roce 1933 věnoval Sokolu Hradčany Tomáš Garrigue Masaryk jako poděkování za službu Sokolské stráž. Byli to totiž právě sokolové, kteří jako první po vzniku samostatného Československa střežili Pražský hrad.

Už 29. října 1918 dorazilo na Hrad 26 členů Sokola Hradčany. Téhož dne převzali sokolové kasárna Svatého Jiří na Jiřském náměstí Pražského hradu. Výzbroj se jim podařilo získat po dlouhém vyjednávání od střežících vojáků 2. pluku tyrolských císařských myslivců. Tento improvizovaný sokolský útvar vstoupil do dějin jako Sokolská stráž. Sokolská stráž sestávala z 34 mužů Sokola Hradčany, kteří se střídali ve 24hodinových službách. V souvislosti s očekávaným návratem T. G. Masaryka

do vlasti bylo však nutné změnit dosavadní střežení budoucího sídla prvního československého prezidenta a ostraze bylo třeba dodat řádnou organizační formu. Vrchní velitelství vydalo 6. prosince 1918 nařízení, podle kterého měl

československý pěší pluk č. 28 sestavit pěší setninu, která by vykonávala úplnou strážní službu na Pražském hradě. I v současné době si Hradní stráž dobře uvědomuje úlohu sokolstva v prvních měsících fungování samostatného státu. U příležitosti 96. výročí vzniku Hradní stráže 7. prosince 2014 byl stuhou Hradní stráže dekorován prapor, který věnoval sokolstvu v roce 1938 Edvard Beneš. Prapor nesla první vycvičená jednotka dnešní Sokolské stráže, která sice vychází z tradice první stráže Pražského hradu, ale oproti ní má pouze čestnou funkci. Sdružuje krojované sokoly a sokolky z celé republiky, kterým poskytuje ve spolupráci s Hradní stráž pravidelné výcviky v pořadové přípravě a zúčastňuje se zajímavých akcí jak v Česku, tak v zahraničí, kde reprezentuje Českou obec sokolskou. V současnosti má Sokolská stráž přes 100 vycvičených členů.

Sokolové a Hradní stráž si tak vzájemnou spolupráci připomenou právě 7. prosince ve 14 hodin na Prvním nádvoří Pražského hradu. Jste srdečně zváni.

*Lukáš Křemen,
Marek Manda*

společenská komise VO ČOS

Divadelní akademie v Českém Brodě

Divadelní akademie v Českém Brodě v neděli 4. listopadu se konala v rámci projektu Sokolové republiky pod záštitou vzdělavatelského odboru ČOS. V krásné historické budově Sokola Český Brod se od rána vše připravovalo. Z Prahy přijel také autobus, ve kterém se na připravená představení přijeli podívat zájemci, především senioři.

Po zahájení a slavnostním přípitku rozehráli úsměvnou komedii „Na správné adrese“ (autor Marc Camoletti) členové souboru „Ochotníci Zdiby“ ze Sokola Veltěž. Věřím, že se všichni dobře pobavili při zápletkách, které nám může připravit jenom život, tím spíše, že výkony herců byly opravdu přesvědčivé.

Kniha autorky Šárky Rámišové „S hrdostí nošený“, která byla vydána ve spolupráci s Národním muzeem, všechny zaujala. Autorka při její prezentaci využila svého odborného zaměření a ukázala ještě další obrázky, které se do knihy nevešly. Sokolské kroje, jejich historie, vývoj cvičebních úborů i kostýmní tvorba pro sletové scény, to vše je v knize zahrnuto. Knihu bylo možné zakoupit i s věnováním od autorky. Autorka nakonec s potěšením zjistila, že

zájem o knihu byl větší, než předpokládala.

Absolventky hereckého kurzu Divadla Gong 55+ z Prahy 9 nás pobavily divadelní aktovkou „Prapor Sokola Vysočany“ (autorka Věra Rebon). Přestože nejsou členkami Sokola, k Sokolu mají pozitivní vztah a rodinné vazby. Dobře vystihly momenty, ke kterým dochází nejen v Sokole. Vše předvedly s velkým nasazením, dokázaly si dělat legraci nejen z ostatních, ale i samy ze sebe. Scénické čtení „Z apokryfů Karla Čapka“ s hudebním doprovodem Davida Bidla, v režii Václava Nováka nás všechny donutilo k zamyšlení. Karel Čapek již ve své době vystihl a dokázal zformulovat do výstižných vět mnoho postřehů ze života, které jsou platné dodnes. A herci z Divadelního sdružení při T. J. Sokol Mšeno je dokázali velmi přesvědčivě interpretovat.

Na závěr se nám předvedlo mládí ze Sokola Toušeň. Jejich představení je ukázkou práce omlazené části souboru. Jedná se o jedno z jejich prvních pantomimických představení, v režii Jany Hadrbolecové. Náměty v podání nejmladší části toušeňského souboru mladým členům souboru opravdu „seděly“ a nás jejich vystoupení příjemně překvapilo i pobavilo.

Celodenní program byl opravdu nabitý. Všichni účastníci se ale alespoň na chvíli zastavili a prožili společné chvíle. V přestávkách si všichni mohli prohlédnout zajímavou výstavu z historie Sokola, na níž byly vystaveny zajímavé dokumenty ze života Sokola Český Brod. Bratr Petrásek nám všem ukázal unikátní divadelní oponu na sokolském jevišti a přiblížil nám její historii včetně její rekonstrukce. Dobře také bylo po celý den postaráno o občerstvení a po závěrečném poděkování hlavním organizátorům si všichni se sestrou Otáhalovou zazpívali píseň „Kde domov můj“. Až příště dostanete pozvání na divadlo ochotnických souborů, nezaváhejte. Budete spokojeni a budete z krásných kulturních zážitků zase chvíli žít.

Anna Jurčíčková

Foto Marie Brunerová

Počátky nymburského Sokola

Před 150 lety, 1. října 1868, i v Nymburku započalo sokolské hnutí svou práci s jasnými cíli podílet se na celospolečenském rozvoji, demokracii, posílení vlastenectví a všeobecném rozvoji ducha i těla každého člověka. O oslavách tohoto výročí v Nymburku jsme informovali v minulém vydání. Nyní stručně připomínáme historii této sokolské jednoty.

Původní plán k letnímu cvičišti

Již 6 let po založení Sokola Pražského, první sokolské jednoty, na jejímž vzniku se podílel i nymburský rodák JUDr. Tomáš Černý, blízký přítel a spolupracovník Jindřicha Fügnera, cvičili nymburští sokolové na střelnici (dnešní Ostrov), později v nádvoří dominikánského kláštera (dnešní ZŠ Tyršova). Hned od počátku organizovala jednota četné akce i výlety do okolí, které se těšily velké přízni obyvatel Nymburka. V prostorách kláštera byla zbudována tělocvična, na dvoře kláštera potom vzniklo venkovní cvičišť. Sokol však téměř od počátku provozoval také činnost kulturní, pěvecký sbor či loutkoherectví.

V následujících letech hledala jednota prostory pro cvičení především v zimních měsících. Brzy vznikla myšlenka postavit vlastní zimní sokolovnu. Díky aktivitě členů Sokola a veřejným sbírkám, darům od občanů a příspěvkům od členů jednoty mohla být 4. dubna 1898 stavba započata a již 4. září téhož roku byla sokolovna slavnostně otevřena – i ona tak letos slaví své kulaté výročí, 120 let od svého dokončení.

Totalitní režimy, nejprve fašistický a posléze komunistický, zasadily celé sokolské obci v letech 1941, 1948 a 1968

kruté a tvrdé rány, které dopadly i na Sokol Nymburk. Zlovůle fašistického režimu připravila o život v průběhu 2. světové války mnoho nymburských členů Sokola, kteří byli popraveni či umučeni v koncentračních táborech. Jejich památku dnes připomíná pamětní deska ve vestibulu sokolovny. Ani komunistický režim nebyl k sokolům o nic přívětivější a tvrdě trestal každého člena našeho hnutí, který projevil jakoukoliv snahu o kritiku režimu či dokonce provozoval rozvracečskou činnost ve jménu boje za svobodu a demokracii. V kontextu historických událostí je až neuvěřitelné, že ani členové nymburské sokolské jednoty i v těch nejtěžších chvílích nepřestali bojovat za své ideály a pokračovali ve svém snažení až do roku 1990, kdy byla 19. dubna oficiálně obnovena Tělocvičná jednota Sokol Nymburk. Stalo se tak jen několik měsíců po znovuoobnovení celé ČOS.

Moderní současnost

V současnosti tvoří členskou základnu Sokola Nymburk z velké části děti a mládež do 18 let. Díky práci a nasazení především mladých nadšenců, kteří ve svém volném čase vedou cvičence v oddílech a odborech, praská po většinu dne sokolovna ve švech. A tak se tělocvičnou rozléhají výkřiky malých i velkých karatistů a karatistek, v po-

silovně zvedají činky siloví trojbojaři a trojbojařky, na lezecké stěně se zase jako pavouci prohánějí děti i dospělí z horolezeckého oddílu. Cvičit chodí rodiče s dětmi i předškoláci, nejmladší dívky řadí v „holčičím cviču“, nejmladší chlapci zase šplhají, běhají i skáčou přes kozu či bednu a říkají si „borci sokoláci“. Ti všichni získávají nejen základní pohybové návyky a dovednosti, ale odnášejí si i spoustu radosti a zážitků ze společného cvičení s dalšími kamarády. S obdivem vždy hledíme na ženy z Věrné gardy, které trpělivě a pravidelně cvičí a udržují se v kondici. V Sokolu Nymburk má dlouhou tradici i oddíl šachu, který má i žákovské družstvo. Velké oblíbené u chlapců, dívek, mužů i žen se těší florbal, který funguje, stejně jako třeba volejbal či badminton, v rámci odboru sokolské všestrannosti. K sokolskému hnutí ale od jeho počátku nepatří jen sport. Důležitou součástí byla vždy i činnost kulturní, osvětová a společenská. Ve velmi příjemné až rodinné atmosféře se vždy nesou především akce pro děti a rodiče, léty prověřená mikulášská nadílka nebo masově navštěvovaná akce Posviťme si na Nymburk, kdy se město ve večerních hodinách rozžárí světýlky broučků a světlušek v dlouhém průvodu ulicemi a zákoutími Nymburka. Tyto i další aktivity pořádané nadšenci z řad členů nymburského Sokola jsou často finančně podpořeny z rozpočtu města Nymburk.

Ivan Mezlík

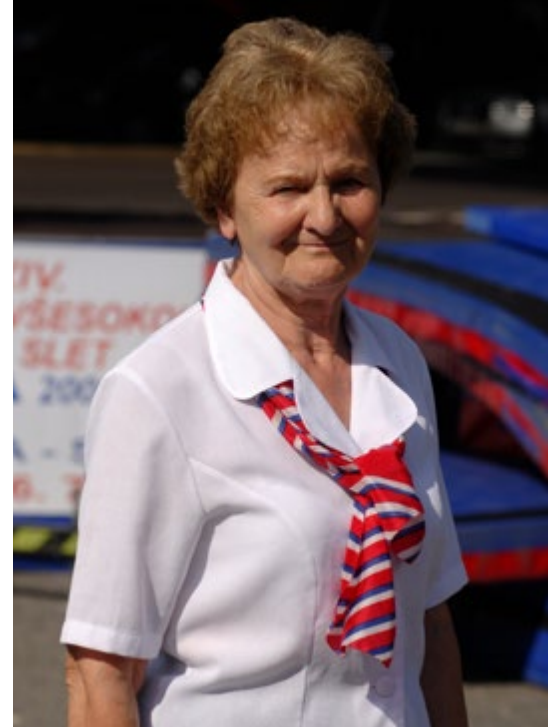
Ženy Sokola Nymburk před zimní sokolovnou – rok 1925

Odešla královna fair play Věra Růžičková

■ V sobotu 24. listopadu zasáhla Českou obec sokolskou i celou sportovní veřejnost smutná zpráva: ve věku 90 let zemřela **sestra Věra Růžičková**. Sestra Růžičková je nesporně nejen sokolskou, ale také českou sportovní legendou. Patří mezi málo těch osobností, které svůj život zasvětily sportu, olympijské myšlence a Sokolu, na jehož obnově a následně rozvoji se po roce 1990 výrazně podílela. Její práce byla již mnohokrát oceněna – za všechna jmenujme medaili Českého olympijského výboru, vyznamenání České obce sokolské, v roce 2016 jí prezident republiky udělil vysoké české státní vyznamenání – Medaili Za zásluhy. Když zhruba před deseti lety jí byla udělena hlavní cena Českého klubu fair play za celoživotní postoje, napsal o ní časopis Sokol slova, která mají trvalou platnost: „Královen poctěných Klubem fair play se najde určitě dost. Ale královen, které dovedou být fair play nejen ve sportu, ale i v celém svém životě, které dovedly obětovat všechno pro sport, olympijské myšlenky a Sokol – těch je opravdu málo. Mezi ně bezesporu patří bývalá vynikající tehdy československá sportovní gymnastka a olympijská vítězka z Londýna 1948 Věra Růžičková. Pro její nádherný postoj k ostatním a ke všemu dobrému, co je na naší planetě, se zapsala mezi nejvýznamnější sportovní osobnosti naší vlasti i celo-

světového sokolského hnutí.“ Sestra Věra Růžičková se narodila 10. srpna 1928 v Brně. A svému rodnému městu zůstala věrná po celý život, stejně jako Sokolu – byla členkou Sokola Brno I, na jehož znovuoobnovení v roce 1990 se aktivně podílela.

Jako „sportovkyně“ se představila už ve svých čtyřech letech, kdy ji maminka poprvé zavedla do sokolovny. Zde projevila své sportovní nadání, a tak již tehdy jí předpovídali světlou sportovní budoucnost. Do sportu se pustila s velkou chutí a vervou. Získávala všestrannost a snažila se vyzkoušet všechno. Mimo jiné i skoky do vody, ve kterých se díky svému velkému talentu stala dokonce ve svých osmnácti letech v roce 1946 mistryň Československa. Krátce poté se jako členka Sokola Brno I začala věnovat gymnastice, kde ji trenér (a její pozdější manžel) nasměroval na cvičení na nářadí. Brzy se dostala do reprezentace a jako jedna z členek družstva sportovní gymnastiky se připravovala na olympiádu v Londýně 1948. Na olympijské hry odcestovala jako náhradnice. Ale nakonec do olympijského závodu nastoupila – kvůli tragické události, kdy Eliška Misáková onemocněla tehdy nevyčísitelnou dětskou obrnou, již nakonec podlehl. Družstvo gymnastek vybojovalo zlatou olympijskou medaili a v neoficiálním pořadí jednotlivkyň byla Věra Růžičková

vá hodnocena jako šestá. Po olympiádě Věra Růžičková zanechala závodní kariéru, ovšem sportu zůstala věrná. V Brně začala vychovávat mladé gymnastické naděje a zanedlouho se stala i reprezentační trenérkou juniorek. Díky svým jazykovým schopnostem působila i jako vedoucí výprav a mezinárodní rozhodčí. Po skončení trenérské kariéry se stala metodičkou pro Jihomoravský kraj. V roce 1990 se aktivně zapojila do znovuoobnovování Sokola, obětavě pomáhala všude tam, kde bylo jejího nadšení a zkušeností potřeba, zejména při vzniku a rozvoji Odboru sportu ČOS. V Sokole vykonávala řadu činovníckých funkcí, byla i místostarostkou Světového svazu sokolstva. Aktivně pracovala v Předsednictvu Odboru sportu ČOS, jehož čestnou členkou byla až do současnosti.

Čest její památce!

Česká obec sokolská

Sokolské řady opustila sestra Radka Daňková

■ V pouhých 48 letech opustila navždy naše řady **sestra Radka Daňková**, dlouholetá členka náčelnictva ČOS jako vedoucí ústředního cvičitelského sboru strašických žákyň, župní náčelnice župy Dr. Bukovského a náčelnice T. J. Sokol Vyškov. Nikdy nezapomeneme na její velmi obětavou a odbornou práci pro Sokol v jednotě, župě a ústředí České obce sokolské. Za mnohé další připomeňme přípravu a realizaci programového obsahu cvičení starších žákyň, práci pro soutěž TeamGym Junior, pro soutěž ve všestrannosti, tvorbu pohybových skladeb, konzultace a vedení hromadných skladeb na všesokolských sletech. Na XVI. všesokolském sletu v letošním roce přivedla jako vedoucí sboru na stadion skladbu Cirkus.

Milá Radko, všechno, co jsi za svůj sokolský život vytvořila a uvedla do života, bude žít v našich sokolovnách dál. Nezapomeneme!

Náčelnictvo České obce sokolské

Sestra Radka Daňková v tělocvičně T1 v Tyršově domě při srazu župních vedoucích mladších a starších žákyň

Rozloučení

■ Před necelými dvěma měsíci odešla v tichosti do sokolského nebe v nedožitých 94 letech sestra **Ludmila Nechvátalová**, rozená Hustáková.

Vyrostla v Říčanech, kde její rodiče, bratr a ona sama byli členy místního Sokola, tehdy v Radošovicích. Lídě bylo 17 let a její sestřičce Aničce pár měsíců, když Lídy otec JUDr. Jan Husták, vzdělavatel jednoty v Radošovicích, místostarosta Středočeské župy Jana Podlipného a člen Předsednictva ČOS byl v noci ze 7. na 8. října v roce 1941 v rámci „Akce Sokol“ zatčen spolu se 139 sokolskými činovníky – funkcionáři ČOS a vězněn v tzv. Pečkárně, poté na Pankráci a následně v Terezíně. Odtud byl transportován spolu s ostatními do koncentračního tábora v Osvětimi. Odtud se vrátilo s podlomeným zdravím jen 9 z vězňů, mezi nimi našťastí i Jan Husták.

Všechny tyto události i předchozí a následná činovníká práce Lídiny rodi-

čů v Sokole, i poválečný vývoj ve spolku a v zemi Lídu bezesporu formovaly nejen po sportovní stránce. Žákovská a dorostenecká léta strávila v Sokole, v tělovýchově „byla doma“ po celý život. Po roce 1990 se zapojila do práce v Sokole Střešovice, kde byla členkou do posledních dnů. Velmi brzy se stala členkou, snad i předsedkyní Komise zdravotní tělesné výchovy v Tyršově domě. Zde byla dlouhé roky lektorkou na různých seminářích a i v Ústřední škole ČOS. Obdivovala jsem ji, že nezapomněla na rodné město a po roce 1990 ve svých 66 letech obětavě půl roku dojížděla do Říčan pomáhat obnovovat cvičení žen. Byla velmi aktivní v kruhu kamarádek „Věrné gardy“ v Tyršově domě. Žena noblesní, ochotná, obětavá, radostná se smyslem pro humor. Vzdělaná, společenská a také rozhodná a energická. Milovala

klasickou hudbu, byla stálou návštěvnicí koncertních sálů a galerií se zaměřením na výtvarné umění.

Sestra Lída byla před 10 roky jednomyslně přijata Valnou hromadou naší Tělocvičné jednoty Sokol Říčany a Radošovice za čestnou členku. Jednou dvakrát do roka, jak jí čas v jejích mnoha aktivitách dovolil, přijížděla do Říčan mezi nás. Měla zde už jen pár vrstevníků a známých, ale byla ráda mezi námi, o něco mladšími – a my jsme ji vždy vítali. Byla a bude nám svou láskou ke spolku Sokol, svými pevnými občanskými postoji, svým životem stále vzorem. Čest Tvoji památce, Lído!

*Jarka Tůmová,
T. J. Sokol Říčany a Radošovice*

■ V říjnu jsme se rozloučili s legendou poděbradského Sokola, **bratrem Miroslavem Šárou**. Dožil se požehnaného věku 95 let.

Rané dětství prožíval u řeky Labe a ještě než šel do školy, už uměl plavat. Brzy po nástupu do první třídy jej rodiče přihlásili do Sokola, a tak začala jeho první velká láska. Nejprve začal cvičit s žáčky, postupem času s dorostenci a díky své cílevědomosti se vypracoval mezi členy závodního družstva „nářaďov-

ců“. Tak se stal úspěšným sportovcem. Během svého sportovního života dosáhl mnoha závodnických úspěchů. V roce 1940 se zúčastnil za Sokol Poděbrady závodů, kde ve vyšším stupni dorostu obsadil 1. místo. Po válce, v roce 1946, obsadil 2. místo ve volných sestavách mužů v závodech konaných v Poděbradech.

Kromě závodění se též věnoval nácviku na všesokolské slety. Zacvičil si na IX. sletu v roce 1932, na X. sletu v roce

1938 a XI. sletu, konaném již po válce, v roce 1948.

Po osvobození začal opět rušný a radostný život v poděbradské sokolovně, ale bohužel jen na krátké tři roky. Přišel únor 1948 a s ním další likvidace Sokola, a to na

dobu dlouhých 41 let. Mnozí cvičitelé ze Sokola odešli a ti, kteří zůstali, vedli své svěřence v sokolském duchu. Po obnově ČOS se bratr Šára hlásil do Sokola mezi prvními. Dne 12. 5. 1990 na úvodní ustavující valné hromadě Sokola Poděbrady byl zvolen do funkce náčelníka. Se svou manželkou Zdenou, která též pracovala ve výboru Sokola, navštěvoval archivy a pozemkové úřady a získával zpět majetek Sokola. A tak mohli sokolové 1. 1. 1991, po 41 letech, vkročit zpět do své sokolovny.

Bratr Miroslav Šára dále aktivně působil i při nácviku žactva a připravil je na slet, který se konal v roce 1994, kde si sám ještě zacvičil skladbu pro muže. V roce 1996 musel, bohužel, z důvodu nemoci odstoupit.

V roce 1993 při setkání sokolských cvičitelů v Tyršově domě obdržel diplom „Za sokolskou věrnost“. V listopadu 2004 mu byla udělena sokolským hnutím bronzová medaile. Za jeho práci pro Sokol Poděbrady mu všichni sokolové děkují.

*Čest jeho památce!
Sokol Poděbrady*

1. POLOLETÍ 2019			druh akce*
Leden	19.–20.1.	Cvičitel sportovní všestrannosti III. třídy Cheb – 2. konzultace	ŠIII
	25.–27.1.	Cvičitel rodičů a dětí, předškolních dětí III. třídy – 1. konzultace	ŠIII
	26.1.	Funkční trénink – síla a mobilita	SE
	27.1.	Inspirace do hodin aerobiku	SE
Únor	2.2.	Feldenkreis pro děti	SE
	3.2.	Rozhodčí předškolních dětí	SE
	8.–10.2.	Cvičitel parkouru III. třídy – 1. konzultace	ŠIII
	22.–24.2.	Cvičitel zdravotní tělesné výchovy II. třídy – 1. konzultace	ŠII
	23.–24.2.	První pomoc pro členy ČOS – 1. konzultace	Š
	23.2.	Tvorba a hodnocení sestav SG ve sportovní všestrannosti a rozhodčí SG	Š
Březen	1.–3.3.	Cvičitel parkouru III. třídy – 2. konzultace	ŠIII
	1.–3.3.	Cvičitel seniorů III. třídy – 1. konzultace	ŠIII
	8.–10.3.	Cvičitel všestrannosti III. třídy – 1. konzultace	ŠIII
	22.–24.3.	Cvičitel rodičů a dětí, předškolních dětí III. třídy – 2. konzultace	ŠIII
	23.3.	Cvičitel parkouru III. třídy – zkoušky	ŠIII
	24. 3.	Hrazda a přeskok od základů	SE
	29.–31.3.	Instruktor parkouru (II. třída) – 1. konzultace	ŠII
	29.–31.3.	Cvičitel zdravotní tělesné výchovy II. třídy – 2. konzultace	ŠII
	30.–31.3.	První pomoc pro členy ČOS – 2. konzultace + zkoušky	Š
	30.3.	První pomoc pro členy ČOS -- doškolovací seminář	SE
Duben	5.–7.4.	Cvičitel seniorů III. třídy – 2. konzultace	ŠIII
	5.–7.4.	Cvičitel pohybových aktivit s hudbou (Rekondik) III. třídy – 1. konzultace	ŠIII
	12.–14.4.	Instruktor parkouru (II. třída) – 2. konzultace	ŠII
	12.–14.4.	Cvičitel všestrannosti III. třídy – 2. konzultace	ŠIII
Květen	3.–5.5.	Instruktor parkouru (II. třída) – 3. konzultace	ŠII
	3.–5.5.	Cvičitel zdravotní tělesné výchovy II. třídy – 3. konzultace	ŠII
	4.5.	Cvičitel rodičů a dětí, předškolních dětí III. třídy – zkoušky	ŠIII
	5.5.	Cvičitel všestrannosti III. třídy – zkoušky	ŠIII
	11.5.	Školení pravidel malého TeamGymu	Š
	12.5.	Tvorba pódiových skladeb	SE
	17.–19.5.	Cvičitel pohybových aktivit s hudbou (Rekondik) III. třídy – 2. konzultace	ŠIII
	18.5.	Cvičitel seniorů – zkoušky	ŠIII
	24.–26.5.	Instruktor parkouru (II. třída) – 4. konzultace	ŠII
	25.5.	Feldenkreis pro dospělé	SE
	26.5.	Hry pro předškolní a mladší školní věk	SE
Červen	1.6.	Posilování na BOSU®	SE
	2.6.	Seminář funkční trénink	SE
	7.–9.6.	Instruktor parkouru (II. třída) – 5. konzultace	ŠII
	14.–16.6.	Cvičitel zdravotní tělesné výchovy II. třídy – 4. konzultace	ŠII
	15.6.	Cvičitel pohybových aktivit s hudbou (Rekondik) III. třídy – zkoušky	ŠIII
	22.–23.6.	Instruktor parkouru (II. třída) – zkoušky	ŠII
Červenec	1.6.	Posilování na BOSU®	SE

***Vysvětlivky**

SE	odborný seminář
Š	školení
ŠIII	školení cvičitelů nebo trenérů III. třídy
ŠII	školení cvičitelů II. třídy nebo instruktorů

2. POLOLETÍ 2019

druh akce*

Září	13.–15.9.	Cvičitel všestrannosti II. třídy – 1. konzultace	ŠII
	13.–15.9.	Cvičitel rodičů a dětí, předškolních dětí II. třídy – 1. konzultace	ŠII
	20.–22.9.	Cvičitel zdravotní tělesné výchovy II. třídy – 5. konzultace	ŠII
	28.9.	Motivace lidovou písničkou I	SE
Říjen	18.–20.10.	Cvičitel všestrannosti II. třídy – 2. konzultace	ŠII
	18.–20.10.	Cvičitel rodičů a dětí, předškolních dětí II. třídy – 2. konzultace	ŠII
	19.10.	Cvičitel zdravotní tělesné výchovy II. třídy – zkoušky	ŠII
	19.10.	Feldenkreis pro děti	SE
Listopad	8.–10.11.	Cvičitel jógy III. třídy – 1. konzultace	ŠIII
	9.11.	Parkour pro začátečníky	SE
	16.11.	Seminář pro cvičitele seniorů	SE
	22.–24.11.	Cvičitel všestrannosti II. třídy – 3. konzultace	ŠII
	22.–24.11.	Cvičitel rodičů a dětí, předškolních dětí II. třídy – 3. konzultace	ŠII
	29.11–1.12.	Cvičitel jógy III. třídy – 2. konzultace	ŠIII

1. POLOLETÍ 2020

druh akce*

Leden	10.–12.1.	Cvičitel všestrannosti II. třídy – 4. konzultace	ŠII
	10.–12.1.	Cvičitel rodičů a dětí, předškolních dětí II. třídy – 4. konzultace	ŠII
	11.–12.1.	Cvičitel jógy III. třídy – zkoušky	ŠIII
Únor	7.–9.2.	Cvičitel všestrannosti II. třídy – 5. konzultace	ŠII
	7.–9.2.	Cvičitel rodičů a dětí, předškolních dětí II. třídy – 5. konzultace	ŠII
Březen	7.3.	Cvičitel všestrannosti II. třídy – zkoušky	ŠII
	7.3.	Cvičitel rodičů a dětí, předškolních dětí II. třídy – zkoušky	ŠII

***Vysvětlivky**

SE	odborný seminář
Š	školení
ŠIII	školení cvičitelů nebo trenérů III. třídy
ŠII	školení cvičitelů II. třídy nebo instruktorů